

Ons kenmerk	10/1583	Maastricht	2 december 2010
Bijlage(n)	-	Verzonden	- 3 DEC. 2010

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 8 maart 2010 hebben wij een aanvraag ontvangen van Hendrix UTD BV te Boxmeer, voor een revisievergunning ingevolge het artikel 8.1, eerste en tweede lid juncto artikel 8.4 van de Wet milieubeheer voor het veranderen van haar inrichting en na het veranderen van de inrichting in werking hebben van de gehele inrichting. Het betreft de inrichting van Hendrix UTD BV aan de Hoofdstraat 4 te Heyen (gemeente Gennep), kadastraal bekend als: gemeente Gennep, sectie H, onder nummers: 881, 895, 896 en 456. Op ons verzoek is de aanvraag op 2 juli 2010 aangevuld. De inrichting betreft een bedrijf voor de productie van diervoeders uit vaste en vloeibare grondstoffen en de op- en overslag en het verpakken van vaste en vloeibare diervoeders, nader aan te duiden als "Hendrix UTD" is gelegen op het geluidgezoneerde industrieterrein "Hoogveld".

De aanvraag is ingeboekt onder het kenmerk: 10/1583.

- De aanvraag van Hendrix UTD heeft betrekking op het ontvangen, het op-, overslaan, verpakken (van diervoeders) en het verwerken van grondstoffen en afvalstoffen tot mengvoeder voor varkens, pluimvee en rundvee (landbouwhuisdieren) alsmede het opslaan en het afvoeren van het gereed product.

Het bedrijf is vergunningplichtig ingevolge de Wet milieubeheer op grond van het gestelde in categorie 9.1, onder e van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, te weten:

- het vervaardigen, bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van voedingsmiddelen voor dieren of grondstoffen daarvoor.

Het bedrijf valt onder het bevoegde gezag van Gedeputeerde Staten van Limburg, op grond van het gestelde in categorie 28.4, onder a, sub 6 en c, sub 1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. Er worden immers meer dan 1.000 m³ aan van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen opgeslagen en meer dan 15.000 ton van deze afvalstoffen op jaarbasis bewerkt tot diervoeders.

Ten opzichte van de vigerende milieuvergunning (verleend door B en W van Gennep in 1996) en een viertal door ons geaccepteerde meldingen in de zin van art. 8.19 van de Wm vindt er een capaciteitsuitbreiding plaats naar de productie van 550.000 ton geperste diervoeders, het verpakken en verhandelen van 45.000 ton elders geproduceerde veevoeders, de overslag van grote naar kleine schepen van 150.000 ton grondstoffen (voor diervoeders) en het verhandelen van 200.000 ton vloeibaar tarwezetmeel per jaar (uitgevoerd door Hedimix). Naast bovengenoemde capaciteitsuitbreidingen en (reeds gemelde) wijzigingen spelen tevens de onderstaande overwegingen bij ons College een rol om het bedrijf een nieuwe Wm-revisievergunning te laten aanvragen:

- De vigerende milieuvergunning, afgegeven op 24 april 1996, is meer dan 10 jaren oud;
- De landelijke en met name de Europese milieuwet- en regelgeving is sindsdien zodanig gewijzigd dat een nieuwe kaderstelling en/of afweging noodzakelijk is;
- Een aantal te verwerken grondstoffen dienen als afvalstoffen te worden gekwalificeerd waardoor wij bevoegd gezag zijn geworden;
- Naast de vigerende Wm-vergunning zijn een viertal meldingen ingediend conform artikel 8.19 van de Wet milieubeheer. Het milieuvergunningendossier is hiermee niet meer transparant en inzichtelijk. In dit licht is een revisie van de milieuvergunning op haar plaats.

2. Huidige vergunnings situatie

2.1 Vergunning in het kader van de Wet milieubeheer

Op 24 april 1996 is aan het bedrijf een revisievergunning in de zin van de Wm verleend door B en W van Gennep. Daarnaast zijn diverse meldingen verricht conform het artikel 8.19 Wet milieubeheer. In paragraaf 2.6 van de aanvraag is de vigerende vergunnings situatie weergegeven.

2.2 Rechtstreeks werkende besluiten

Besluit Emissie-eisen Middelgrote Stookinstallaties (BEMS).

In het Besluit Emissie-eisen Middelgrote Stookinstallaties (BEMS) zijn eisen opgenomen voor de NO_x-, SO₂- en stofemissies van middelgrote stookinstallaties. Voor gasmotorinstallaties worden ook eisen aan de emissie van onverbrande koolwaterstoffen gesteld. Voor nieuwe installaties, dat zijn installaties die na 1 april 2010 in bedrijf worden genomen, gelden de emissie-eisen direct. Op een aantal uitzonderingen na worden de emissie-eisen voor bestaande installaties op 1 januari 2017 van kracht. Tot die datum blijven de eisen in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties B (Bees B) of de vergunning van kracht.

Daarnaast reguleert het BEMS de keuring en het onderhoud van stookinstallaties. Het regime voor keuring en onderhoud treedt direct op 1 april 2010 voor alle stookinstallaties in werking.

Voor toepassing van het BEMS is een informatieblad beschikbaar waarin de verschillende aspecten nader zijn toegelicht en uitgewerkt. Met behulp van BEMS-digitaal kan worden vastgesteld of de emissies van een stookinstallatie onder het BEMS vallen en welke emissie-eisen er gelden.

Binnen de inrichting van Hendrix UTD is een gasgestookte stoominstallatie aanwezig. De installatie bestaat uit drie stoomketels met een capaciteit van 3 ton, 1,6 ton en 1,8 ton. Het totale vermogen bedraagt 4.569 kW_{th}. De verbrandingsgassen worden op 8 meter boven het maaiveld afgevoerd. Omdat de ketel reeds in 1996 was vergund, moeten de emissies naar de lucht tot 1 januari 2017 voldoen aan de eisen uit het Bees B, te weten:

NO_x: 100 mg/m³ bij 3 % O₂

Vanaf 1 januari 2017 gaan de volgende eisen uit het BEMS gelden:

NO_x: 70 mg/m³ bij 3 % O₂

SO₂: 200 mg/m³ bij 3 % O₂

Binnen de inrichting zijn tevens nog een aantal gasgestookte CV-installaties en ruimteverwarmers aanwezig. De vermogens variëren van 22 tot 100 kW. Het Bems is, uitgezonderd de artikelen 4.1 en 5.1, tweede lid, niet van toepassing op een ketelinstallatie met een nominaal vermogen kleiner dan 1 megawatt. Dit betekent dat de artikelen 4.1 en 5.1, lid 2 van het Bems wel van toepassing zijn op de bovengenoemde kleine gasgestookte ketelinstallaties. Uit artikel 4.1 blijkt evenwel dat gasgestookte ketels met een vermogen van boven de 100 kW pas onder de werkingssfeer van artikel 4.1 (keuringsregime) vallen. Om deze reden hebben wij omtrent de keuring van deze kleine gasgestookte ketelinstallaties voorschriften aan dit besluit verbonden.

Koelinstallaties

Door de inwerkingtreding van de Regeling lekdichtheid koelinstallaties in de gebruiksfase 2006, het Warenwetbesluit drukapparatuur en de publicatie van de Europese F-gassenverordening zijn er enkele zaken gewijzigd ten aanzien van onderhoud en keuring van koelinstallaties met CFK's, HCFK's en HFK's. Deze wijzigingen zijn verwerkt in het onderstaande overzicht over de regelgeving voor koelinstallaties met CFK's, HCFK's en HFK's.

Regelgeving

De regelgeving voor de koudemiddelen CFK's, HCFK's en HFK's in koelinstallaties is verspreid over verschillende verordeningen, besluiten en ministeriële regelingen. De onderstaande regelgeving is rechtstreeks van toepassing:

Voor CFK's en HCFK's:

Europese verordening 2037/2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen

Besluit ozonlaagafbrekende stoffen milieubeheer 2003

Regeling lekdichtheid koelinstallaties in de gebruiksfase 2006

Voor HFK's:

Europese verordening 842/2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen

Besluit gefluoreerde broeikasgassen milieubeheer

Besluit broeikasgassen in apparatuur op schepen milieubeheer

Europese richtlijn 2006/40/EG betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen

Voor CFK's, HCFK's en HFK's:

Warenwetbesluit drukapparatuur

Regeling lekdichtheidsvoorschriften koelinstallaties 1997

Het door Infomil in november 2006 uitgegeven Informatieblad L45 Regelgeving voor koelinstallaties geeft een uitgebreide omschrijving van de bovenstaande regelgeving. Dit informatieblad geeft inzicht in de samenhang van de besluiten die van toepassing zijn op koelinstallaties. Daarnaast geeft dit informatieblad aan wie verantwoordelijk is voor de technische integriteit, de veiligheid en het voorkomen van lekkage van milieugevaarlijke stoffen. Veel van de bepalingen in deze regelgeving hebben gevolgen voor apparatuur en installaties binnen inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer. Binnen die inrichtingen zijn op grond van art 64 van de Wet milieugevaarlijke stoffen zowel het bevoegd gezag voor de Wet milieubeheer als de Minister van VROM bevoegd om te handhaven op deze besluiten.

Voor alle koudemiddelen is van toepassing het Warenwetbesluit drukapparatuur. Dit besluit regelt de lekdichtheid bij ontwerp en installatie, de keuring voor ingebruikneming en gebruiksfase (voorschriften voor herkeuring, intredekeuring en wijziging/repairatie van drukapparatuur). Om de milieubelasting als gevolg van het gebruik van synthetische koudemiddelen (CFK's, HCFK's en HFK's) te voorkomen zijn (en worden) aan het gebruik van dergelijke koudemiddelen door de Europese unie eisen gesteld die nationaal zijn geregeld in de volgende besluiten:

- Besluit ozonafbrekende stoffen Wms 2003;
- Besluit broeikasgassen Wms 2003.

Op grond van deze besluiten is de ministeriële Regeling lekdichtheid koelinstallaties in gebruiksfase 2006 (Rik) in werking inzake lekdichtheidscontrole en diplomaveristen en terugwinning van CFK's en HCFK's. Tevens worden bij ministeriële regeling diplomaveristen gesteld. Voor het voldoen aan de voorgeschreven opleidingseisen geldt thans dat degene die werkzaamheden verricht met CFK's, HCFK's en HFK's moet beschikken over een het zogenaamde STEK-diploma en werkzaam zijn bij een STEK-erkend bedrijf.

Op basis van het Besluit ozonafbrekende stoffen Wms 2003 mogen tot 2010 zowel nieuwe als geregenereerde HCFK's nog worden toegepast in een bestaande koelinstallatie.

Per 1 januari 2010 mogen nieuw geproduceerde HCFK's niet meer mogen gebruikt voor service- en onderhoudswerkzaamheden (niet meer bijvullen met geregenereerde HCFK's).

Per 1 januari 2010 mogen geregenereerde HCFK's niet meer worden gebruikt voor service- en onderhoudswerkzaamheden (niet meer bijvullen met geregenereerde HCFK's).

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting van Hendrix UTD zijn de volgende koudemiddelen aanwezig:

- Persluchtdroger R134 (HFK koudemiddel) 1 stuk x 4 kg = 4 kg;
- Koelunits (diverse) R 22 (CFK koudemiddel) 18 stuks = 47,9 kg.

Op de site van infomil is een tabel opgenomen

(<http://www.infomil.nl/onderwerpen/klimaat-lucht/koudemiddelen/overzichtstabel/>) met daarin opgenomen een overzicht van veelgebruikte koudemiddelen, ingedeeld naar soorten. Voor de eerste drie kolommen (CFK, HCFK en HCFK/HFK) geldt het Besluit ozonlaagafbrekende stoffen Wms, voor de HFK's met maximaal

2 koolstofatomen geldt het Besluit broeikasgassen Wms. Voor de overige koudemiddelen zijn de eisen stofspecifiek.

De eisen uit de bovenstaande van toepassing zijnde regelgeving zijn direct werkend en mogen daarom niet worden opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

Desondanks wijzen we vergunninghoudster op het hierna volgende:

Werkzaamheden op het gebied van het installeren, onderhouden, vervangen en/of verwijderen van koelapparatuur die CFK-houdende koudemiddelen bevatten en waarvan het totale aandrijfvermogen van de compressor 500 watt of meer is, moeten worden uitgevoerd door een STEK-erkend bedrijf.

Koelinstallaties moeten voldoen aan de "Regeling lekdichtheid koelinstallaties in de gebruiksfase 2006.

3. Coördinatie met andere wettelijke kaders

3.1 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 29 maart 2005 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet milieubeheer. Bij besluit van 30 juni 2009 hebben Gedeputeerde Staten de (gewijzigde) beleidslijn Bibob Provincie Limburg vastgesteld onder intrekking van de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn. Op basis van zowel de op 29 maart 2005 vastgestelde beleidslijn als de huidige beleidslijn worden bedrijven in de milieubranche gescreend op het mogelijk faciliteren van een criminele organisatie.

Alle bedrijven in de afvalbranche die verzoeken om een oprichtings- of revisievergunning ingevolge de Wet milieubeheer, zijn sinds 1 april 2005 verplicht om extra gegevens aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning. Het gaat hierbij om gegevens die inzicht geven in de structuur van het bedrijf en in de wijze waarop een bedrijf is gefinancierd. Na toetsing van deze gegevens kan het bevoegd gezag concluderen dat geen gevaar voor misbruik bestaat en kan de vergunningenprocedure normaal doorgang vinden. Wanneer echter twijfel bestaat over de aard van de bedrijfsvoering of over de financiering, kan een advies aan Bureau Bibob worden gevraagd. Bureau Bibob kan het bevoegd gezag met haar advies nadere informatie verschaffen op basis waarvan een correcte belangenafweging kan worden gemaakt. Een negatief advies kan voor het bevoegd gezag aanleiding zijn om een vergunning te weigeren dan wel in te trekken.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om tot nader onderzoek over te gaan en is de 'gewone' vergunningenprocedure gevolgd.

3.2 Afvalwaterlozingen

Per 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Één van de gevolgen daarvan is dat de Wet verontreinigingen oppervlaktewateren (Wvo) is komen te vervallen en de indirecte lozingen (= lozingen op de riolering) vanaf voornoemde datum volledig worden geregeld in het kader van de Wet milieubeheer (Wm). In aansluiting daarop zijn nog slechts provincie en gemeenten bevoegd gezag voor de indirecte lozingen. De waterschappen en de Minister van Verkeer en Waterstaat (lees: Rijkswaterstaat) zijn daarvoor niet langer mede bevoegd gezag.

Wettelijk kader indirecte lozingen

Grondslag en bevoegd gezag.

Tot de invoering van de Waterwet vielen de meeste indirecte lozingen al uitsluitend onder de Wm. Echter, voor een deel van de indirecte lozingen, de zogenaamde grotere puntbronnen, gold aanvullend een regeling op grond van de Wvo. Bevoegd gezag voor deze aanvullende regeling op grond van de Wvo waren in Limburg de waterschappen Peel en Maasvallei en Roer en Overmaas alsmede, in een tweetal gevallen, Rijkswaterstaat (de facto). Sinds 22 december 2009 behoort deze situatie tot het verleden. Vooruitlopend op de Wabo, is in de Invoeringswet Waterwet voorzien dat de regels voor indirecte lozingen nog uitsluitend zijn gebaseerd op de Wm en mede betrekking hebben op de bescherming van het oppervlaktewater en de communale rioolwaterzuiveringsinstallaties (verder: rwzi's). Concreet is hoofdstuk 8 van de Wm van toepassing op indirecte lozingen vanuit inrichtingen. Doorgaans is sprake van een vergunningplicht. Daarnaast zijn in het Activiteitenbesluit (enkele) algemene regels te vinden voor het indirect lozen van afvalwater in relatie tot bodemsanering, zeefdrukkerijen en galvanische activiteiten. Uitvloeiende van de regeling uitsluitend in het kader van de Wm, is dat de verantwoordelijkheid voor de indirecte lozingen geheel berust bij het bevoegd gezag voor de Wm. Voor provinciale inrichtingen dus bij ons.

Wettelijk (bindend) adviesrecht waterbeheerders bij vergunningverlening.

In verband met hun blijvende verantwoordelijkheid voor het beheer van de rwzi's en de kwaliteit van het oppervlaktewater, zijn voor de waterbeheerders enkele waarborgen ingebouwd om hun belangen veilig te stellen. Daartoe beschikken de waterbeheerders allereerst over een adviesrecht bij vergunningverlening. Heeft een aanvraag om Wm-vergunning (mede) betrekking op een indirecte lozing, dan dient de waterbeheerder die zorg draagt voor de rwzi en het oppervlaktewater waarop het afvalwater (uiteindelijk) wordt gebracht, in de gelegenheid te worden gesteld om daarover advies uit te brengen aan het bevoegd gezag. Daarnaast beschikt de waterbeheerder over een bindend adviesrecht in situaties waarin als gevolg van de aangevraagde indirecte lozing de doelmatige werking van rwzi zou worden belemmerd of de krachtens de hoofdstuk 5 van de Wm gestelde grenswaarden voor de kwaliteit van het oppervlaktewater zouden worden overschreden. Alsdan kan het bindende advies inhouden dat, ter voorkoming van deze gevolgen, de daarin opgenomen voorschriften aan de Wm-vergunning moeten worden verbonden of de vergunning geheel of gedeeltelijk moet worden geweigerd. Het bevoegd gezag dient zodanig bindend advies in acht te nemen.

Beoordeling

Voor het lozen van een aantal afvalwaterstromen op de haven (Rijkswater) beschikt Hendrix UTD over een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) van 3 januari 1996 verleend door de Minister van Rijkswaterstaat. Een nieuwe Wvo-vergunning is niet noodzakelijk, zo blijkt uit bijlage 6 van de vergunningsaanvraag waarin een brief is gevoegd van 23 april 2008 waarin de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat verklaart dat naar aanleiding van het niet meer lozen van koelwater, ketelspuiwater, regeneratiewater van de onthardingsinstallatie en het inwerking treden van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) de Wvo-vergunning per 1 januari 2008 van rechtswege is komen te vervallen en dat de overblijvende rechtstreekse lozingen op het oppervlaktewater onder het Activiteitenbesluit vallen. Hier zal verderop in dit besluit aandacht aan worden besteed. Hendrix UTD loost tevens spuiwater, huishoudelijk afvalwater en hemelwater afkomstig van het circulatieterrein op het gemeentelijke rioolstelsel. Op 25 maart hebben wij hierover een advies ontvangen van de waterkwaliteitsbeheerder (Waterschap Peel en Maasvallei). Geadviseerd wordt om standaard vergunningsvoorwaarden op te nemen met betrekking tot temperatuur en PH en wanneer hemelwater afkomstig is van een bodembeschermende voorziening, een slibafscheider (middel) of een normering voor onopgeloste delen (doel) op te nemen in dit besluit. Wij zullen aan dit advies voldoen en de bovengenoemde voorwaarden aan dit besluit verbinden opdat de doelmatige werking van het gemeentelijke riool en de rwzi gewaarborgd blijven.

3.3 Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (aangeduid als het Activiteitenbesluit of Barim) in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (aangeduid als de Regeling).

Het Activiteitenbesluit en de Regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties, voor zover en indien het bedrijf, conform het gestelde in het artikel 8.1, lid 2 van de Wet milieubeheer niet valt onder de werkingssfeer van de Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC) - richtlijn. Hendrix UTD behoort tot de onderstaande categorieën van de bijlage 1 van het Barim:

- t : inrichtingen voor het vervaardigen of bewerken van voedingsmiddelen voor dieren;
- LL : inrichtingen voor het bewerken of verwerken van afvalstoffen.

In artikel 1.2 en 1.5 van het Activiteitenbesluit is aangegeven dat in bijlage 1 van het besluit de vergunningplichtige bedrijven zijn weergegeven als bedoeld in artikel 8.1, tweede lid Wet milieubeheer. Deze inrichtingen worden aangeduid als een type C-inrichting, waarvoor de vergunningplicht blijft bestaan. Wel kunnen daarnaast algemene regels uit het Activiteitenbesluit op deze inrichting van toepassing zijn. Bij de totstandkoming van deze revisievergunning is hier rekening mee gehouden, in de zin dat geen voorschriften zijn opgenomen ten aanzien van activiteiten waar van het besluit en de Regeling van toepassing zijn, te weten voor:

- het lozen van hemelwater, dat niet afkomstig is van een bodembeschermende voorziening;
- het lozen van bedrijfsafvalwater (waarvan de samenstelling gelijk is aan huishoudelijk afvalwater);
- Het hebben van een wasstraat voor motorvoertuigen.

In de afdelingen 2.1, 2.2 van het hoofdstuk 2, in paragraaf 3.1.3 en paragraaf 3.3.2 van het Barim zijn voor deze activiteiten regels opgenomen.

- De onderhavige aanvraag wordt tevens gezien als een melding op grond van het Barim.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu, aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en/of ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat binnen het bedrijf ten minste de zogenoemde Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

In tabel 2 van de bijlage van de Regeling aanwijzing BBT-documenten van 24 oktober 2005 zijn de documenten opgenomen waarmee bij milieuvergunningverlening rekening moet worden gehouden en die mede invulling geven aan het begrip "Best Beschikbare Technieken".

Voor de onderhavige inrichting betreft het de volgende documenten:

- Circulaire energie in de milieuvergunning;
- Handreiking en werkboek "wegen naar preventie bij bedrijven";
- Nederlandse emissierichtlijn lucht, inclusief de Bijzondere Regeling Diervoederindustrie;
- Nederlandse richtlijn bodembescherming;

- Handreiking Industrielawaai en Wm-vergunningverlening;
- Landelijk AfvalbeheerPlan 2 (LAP2);
- Publicatierreeks Gevaarlijke stoffen (PGS 15 en PGS 30).

Aan de hand van bestaande literatuur, de bovenstaande documenten, de kennis van de aangevraagde activiteiten en de aspecten voor de bepaling van de BBT als genoemd in het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, is beoordeeld of de onderdelen of activiteiten van de inrichting voldoen aan BBT. Indien nodig zijn aanvullende voorschriften in deze beschikking opgenomen om het niveau van BBT te kunnen halen.

De inrichting voldoet - met inachtneming van dit besluit - aan de beste beschikbare technieken voor wat betreft de relevante milieucompartmenten.

4.1 Afvalstoffen van buiten de inrichting afkomstig

Be- en verwerken

Op 24 oktober 2008 is de Wet milieubeheer gewijzigd voor wat betreft "afvalstoffen". De wetwijziging behelst het niet meer van toepassing verklaren van hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer (met uitzondering van titel 10.7), op bedrijfsactiviteiten die zijn geregeld in de Kaderwet diervoeders. Ten aanzien van agrarische reststromen en reststromen uit de voedingsmiddelenindustrie die een bestemming als diervoeder krijgen was sprake van overlappende regelgeving.

Eenzijds was het afvalstoffenregime van hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer van toepassing, anderzijds de Kaderwet diervoeders. Op grond van een analyse van beide wetgevingssystemen is geconcludeerd dat de Kaderwet diervoeders een voldoende doelmatige omgang met afvalstoffen waarborgt. Dit impliceert dus dat onder meer dat het melden en registreren (ontvangen en afgeven) van deze afvalstromen niet meer hoeft, hetgeen hoofdstuk 10 van de Wm verplicht voor alle andere afvalstoffen.

Binnen het bedrijfsproces van Hendrix UTD is een intern systeem van controle aanwezig waarmee aantoonbaar wordt gewaarborgd dat diervoeders en ingrediënten voldoen aan de van toepassing zijnde wettelijke voorschriften. Onder "ingrediënt" wordt mede bedoeld een restproduct dat door het bedrijf wordt gebruikt als grondstof voor de productie van diervoeders. Deze restproducten ontstaan onder andere tijdens het produceren van (basisgrondstoffen voor) levensmiddelen (o.a. tarwezetmeel, bietenpulp, raapschroot en bierborstel). Op grond van de interne kwaliteitsinstructie moeten alle betrokken bedrijven, ook in de levensmiddelensector, de veiligheid van de restproducten borgen teneinde deze opnieuw als grondstof te mogen en te kunnen inzetten.

Het bedrijf Hendrix UTD verwerkt reststoffen van derden als grondstof voor de productie van diervoeders. Deze restproducten worden beschouwd als afvalstoffen. De gedragingen met betrekking tot de restproducten en de productie van diervoeders zijn geregeld in de Kaderwet diervoeders. Dit betekent dat hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer (met uitzondering van titel 10.7 inzake de overbrenging van afvalstoffen van het ene naar het andere Europese land) niet (meer) van toepassing is op deze activiteiten.

Aan de overige verplichtingen opgenomen in de Wet milieubeheer (o.a. doelmatige verwerking van afvalstoffen binnen een inrichting) ten aanzien van de inzet en de verwerking van afvalstoffen moet wel worden en blijven voldaan. Hier wordt in het onderstaande nader op ingegaan.

Afvalstoffen

Afvalstoffen (preventie, reductie, nuttige toepassing, hergebruik, scheiding en verwijdering)

Op grond van de Wet milieubeheer worden onder de bescherming van het milieu mede verstaan de gevolgen die verband houden met het doelmatig beheer van afvalstoffen. Een aanvraag voor een Wm-vergunning dient dan ook getoetst te worden aan de criteria voor een doelmatig beheer van afvalstoffen. Het afvalstoffenbeleid is neergelegd in het Landelijk afvalbeheerplan (2) 2009-2021 (LAP) en de daarop volgende wijzigingen. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP: Beleidskader. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en die is samen te vatten als:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen;
- door afvalscheiding wordt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en wordt de hoeveelheid afvalstoffen die moet worden gestort of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) moet worden verbrand beperkt;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof).

Afvalpreventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze wij invulling gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

In de handreiking is aangegeven wanneer afvalpreventie relevant is bij bedrijven. De relevantie wordt uitgedrukt in ondergrenzen. Deze waarden zijn zodanig gekozen dat bij overschrijding in het algemeen wordt verwacht dat preventiemaatregelen een bijdrage leveren aan het beperken van de nadelige gevolgen voor het milieu. Uit de handreiking volgt dat de ondergrenzen voor afvalpreventie bepaald zijn op 25 ton/jaar bedrijfsafval of 2,5 ton/jaar gevaarlijk afval.

In LAP 2 is geen concreet beleid weergegeven dat in aanmerking komt om het aspect afvalpreventie in het kader van Wm-vergunningverlening toe te passen.

De totale hoeveelheid afval die binnen de inrichting vrijkomt bedraagt ca. 284 ton, daarvan is 1 m³ gevaarlijk afval. De handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil, 2005) hanteert ondergrenzen die de relevantie van afvalpreventie bepalen. Hierin wordt gesteld dat afvalpreventie relevant is wanneer er jaarlijks meer dan 25 ton (niet gevaarlijk) bedrijfsafval en/of meer dan 2,5 ton gevaarlijk afval binnen de inrichting vrijkomt.

De totale hoeveelheid niet gevaarlijk afval ligt weliswaar boven de gehanteerde ondergrenzen, maar wij achten het in deze vergunning verder niet noodzakelijk om aandacht te besteden aan de preventie van afvalstoffen. De op jaarbasis vrijkomende afvalstoffen bestaan namelijk uit ca. 158 ton aan productieafval en voor het overige verpakkingen, hout, plastic en metalen. Deze afvalstromen zijn inherent aan de grootte van het bedrijf en het productieproces.

Afvalscheiding

Uitgangspunt van een doelmatige verwijdering van afvalstoffen is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan afvalscheiding is beschreven in de handreiking van Infomil "Afvalscheiding bij vergunningplichtige bedrijven" van juli 2001.

Voor vergunningplichtige bedrijven is het aspect scheiding tevens beschreven in LAP 2 en wel in het hoofdstuk 'Afvalscheiding' (14). Hierin staat dat de verplichting tot afvalscheiding onderdeel van de vergunning op grond van de Wet milieubeheer moet uitmaken. Het bevoegd gezag kan in de vergunning aangeven welke afvalstoffen die binnen de vergunde inrichting vrijkomen, gescheiden moeten worden gehouden en gescheiden moeten worden afgegeven. Het is gewenst dat de bevoegde overheden daarbij in ieder geval aanwijzen de gevaarlijke stoffen als bedoeld in de bijlage van de 'Regeling scheiden en gescheiden houden van gevaarlijke afvalstoffen'.

De industrie is een voorbeeld van een bedrijfstak waarin afvalstoffen dikwijls in grote hoeveelheden en geconcentreerd vrijkomen. Het gaat dan meestal om zeer specifieke industriële afvalstoffen, die een eigen verwerkingstraject kennen. Afvalscheiding heeft zich daar al bewezen: in 2006 werd namelijk al zo'n 92% van het industrieel afval gescheiden afgevoerd.

Redelijkerwijs scheiden

In het hiervoor staande is sprake van afvalscheiding, tenzij dat "redelijkerwijs niet kan worden gevergd". Bedrijven hebben vaak relatief homogene en schone afvalstoffen die in grote hoeveelheden en geconcentreerd vrijkomen. In die gevallen is afvalscheiding redelijk. Wat minder eenduidig ligt het voor afvalstoffen die diffuus en in kleine hoeveelheden ontstaan. Tabel 14.1 van LAP 2 geeft voor de meest voorkomende van die afvalstoffen een indicatie wanneer het redelijk is dat afvalscheiding plaatsvindt.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting afvalstoffen vrijkomen waarvan wij van oordeel zijn dat scheiding daarvan, gezien het bovenstaande, redelijkerwijs van een bedrijf kan worden gevergd. Op basis van het gestelde in de aanvraag achten wij het in voorliggende situatie daarom redelijk van vergunninghoudster afvalscheiding te verlangen en wel voor zover het de volgende vrijkomende afvalstromen betreft:

Afvalstof Richtlijn afvalscheiding (maximale herbruikbare hoeveelheid per week in het restafval)

Papier en karton	0 kg
Kunststoffen	25 kg
Elektr(on)ische apparatuur	0 kg
Folie	0 kg
Houten pallets	2 pallets (\pm 40 kg)
Overig houtafval	40 kg
Metalen	40 kg
Steenachtig materiaal / Puin	0 kg, bij incidentele hoeveelheden 1 m ³
Gevaarlijke afvalstoffen (ook gescheiden van elkaar)	0 kg

Overwegingen ten aanzien van de doelmatigheid van de afvalstoffenbewerking

Het kader voor de toetsing doelmatig beheer van afvalstoffen

Op grond van artikel 8.10 Wm kan de Wm-vergunning in het belang van de bescherming van het milieu worden geweigerd. Onderdeel van het begrip “bescherming van het milieu” is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

Op grond van de Wm dient het LAP als toetsingskader voor het beslissen op een aanvraag om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die in artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiding van afvalstromen. Afvalscheiding maakt produkthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Bijlage 4 bij het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen.

In het LAP is aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een Wm-vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moeten houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.

De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog Wm-vergunning verleend mag worden. Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een Wm-vergunning worden verleend.

Afvalstro(o)m(en) waarvoor in bijlage 4 van het LAP een sectorplan is opgenomen

Voor de onderhavige aanvraag zijn de volgende sectorplannen in bijlage 4 van het LAP van toepassing:

- dierlijk afval: 65;
- Procesafhankelijk industrieel afval: 3.

Toetsing van de aangevraagde afvalactiviteiten

Dierlijk afval

Dierlijk afval is afval dat valt onder de werkingssfeer van de Verordening EG 1774/2002 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten (verder de Verordening dierlijke bijproducten). De Verordening dierlijke bijproducten geeft in de artikelen 4 tot en met 6 per categorie dierlijk afval aan welke verwerkingwijze is toegestaan. De Verordening dierlijke bijproducten is leidend ten opzichte van de Wet milieubeheer (Wm).

Binnen de inrichting van Hendrix UTD worden kippenvet, varkensvet en zalmolie verwerkt in het diervoederproductieproces. Deze producten zijn vervaardigd uit dierlijke bijproducten die zijn te kwalificeren als zogenaamd categorie 3 materiaal op basis van de Verordening dierlijke bijproducten. In het sectorplan 65 staat beschreven dat categorie 3 materiaal, materiaal is dat, al dan niet na bewerking, in een aantal gevallen geschikt wordt geacht om als grondstof voor veevoer te dienen. Belangrijke stromen zijn onder andere vlees ongeschikt of (om commerciële redenen) niet bestemd voor menselijke consumptie, voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong en keukenafval afkomstig van huishoudens en horeca.

Hieronder volgt een opsomming van categorie 3-materiaal. Hieruit volgt dat de dierlijke vetten en oliën onder de subcategorieën e, f, h en i zijn te scharen.

Aangezien de binnen Hendrix UTD in te zetten vetten en oliën zijn vervaardigd uit dierlijke bijproducten en als zodanig het gevolg zijn van een productieproces is er geen sprake van categorie 3 materiaal, maar van bewerkt categorie 3 materiaal dat als zodanig niet meer onder de werkingssfeer van de Verordening dierlijke bijproducten valt. De stoffen hoeven dan ook niet aan sectorplan 65 van LAP 2 te worden getoetst.

Onder categorie 3-materiaal wordt verstaan dierlijke bijproducten die aan de onderstaande beschrijving beantwoorden of materiaal dat dergelijke bijproducten bevat:

- a) delen van geslachte dieren die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard, maar die om commerciële redenen niet voor menselijke consumptie bestemd zijn;*
- b) delen van geslachte dieren, die voor menselijke consumptie ongeschikt zijn verklaard, maar die geen symptomen van op mens of dier overdraagbare ziekten vertonen en die afkomstig zijn van karkassen die overeenkomstig de communautaire wetgeving voor menselijke consumptie geschikt zijn verklaard;*
- c) huiden, hoeven en horens, varkenshaar en veren van dieren die worden geslacht in een slachthuis nadat zij een keuring vóór het slachten hebben ondergaan waarbij zij geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;*
- d) bloed verkregen van andere dieren dan herkauwers die worden geslacht in een slachthuis nadat zij een keuring vóór het slachten hebben ondergaan waarbij zij geschikt zijn verklaard om voor menselijke consumptie te worden geslacht overeenkomstig de communautaire wetgeving;*
- e) dierlijke bijproducten verkregen bij de productie van voor menselijke consumptie bestemde producten, waaronder ontvette beenderen en kanen;*

- f) andere voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong of voormalige voedingsmiddelen die producten van dierlijke oorsprong bevatten dan keukenafval en etensresten, die niet langer voor menselijke consumptie bestemd zijn, zulks om commerciële redenen of ten gevolge van gebreken bij de productie of bij de verpakking of andere gebreken die geen enkel gevaar voor mens of dier vormen;
- g) rauwe melk afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;
- h) op volle zee voor de productie van vismeel gevangen vis of andere zeedieren, met uitzondering van zeezoogdieren;
- i) verse bijproducten van vis afkomstig van bedrijven die visproducten voor menselijke consumptie vervaardigen;
- j) eierschalen, bijproducten van boerderijen en bijproducten van gebarsten eieren afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte;
- k) bloed, huiden, hoeven, veren, wol, hoorn, haar en bont afkomstig van dieren die geen klinische symptomen vertonen van een via dat product op mens of dier overdraagbare ziekte; en
- l) ander keukenafval en etensresten dan genoemd in artikel 4, lid 1, punt e).

Dit categorie 3 materiaal wordt niet tot veevoeders bewerkt binnen de inrichting.

Procesafhankelijk industrieel afval

Sectorplan 3 heeft betrekking op procesafhankelijk industrieel afval, voorzover dat afval niet valt onder een van de andere sectorplannen. Procesafhankelijke industriële afvalstoffen zijn zowel gevaarlijke als niet-gevaarlijke afvalstoffen die vrijkomen bij industriële (productie)processen. De afvalstoffen zijn divers van samenstelling en omvang.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van procesafhankelijk industrieel afval is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard of samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van 1.100 kg/m³ of minder wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het verbrandingstarief in Nederland". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van meer dan 1.100 kg/m³ wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het tarief van storten in Nederland, inclusief stortbelasting". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

Binnen de inrichting worden afvalstoffen welke vrijkomen bij de productie van levensmiddelen verwerkt in diervoeders en dus volledig nuttig toegepast in de vorm materiaalhergebruik. De verwerkingsmethode voldoet aan de minimumstandaard uit sectorplan 3 en is zonder meer vergunbaar.

Uitsluitend opslaan

In het LAP is aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen in beginsel een Wm-vergunning kan worden verleend. Een drietal afvalstromen worden hiervan uitgezonderd, te weten:

- Afvalmunitie, vuurwerkafval en overig explosief afval;
- Dierlijke bijproducten;
- Kca/kg, afgewerkte olie en scheepsafval.

Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Hendrix UTD heeft aangevraagd om de volgende afvalstoffen uitsluitend op te slaan:

- Vloeibaar tarwezetmeel;

Overige afvalstromen zoals afvalstoffen die afkomstig zijn van de voedingsmiddelenindustrie en dierlijke vetten/oliën worden slechts opgeslagen ten behoeve van de verwerking tot veevoeders ter plaatse. Tarwezetmeel wordt niet ter plekke verwerkt maar tijdelijk opgeslagen.

Voor het opslaan van deze afvalstoffen beschikt aanvraagster, mede gezien de voorwaarden die aan dit besluit worden verbonden, over de benodigde voorzieningen.

Voor de opslagtermijn van deze afvalstoffen is geen maximum in de aanvraag opgenomen.

Voor het uitsluitend opslaan van de hierboven vermelde afvalstoffen kan een Wm-vergunning worden verleend omdat deze afvalstromen niet behoren tot de in het LAP genoemde uitzonderingen. Voor dierlijke bijproducten wordt weliswaar restrictief gebleven in het verlenen van bewaarvergunningen als gevolg van EU-regelgeving, maar aangezien op basis van die EU-regelegeving de inrichting een erkenning heeft om de dierlijke bijproducten te verwerken tot veevoeders is de noodzakelijk daaraan verbonden opslag zonder meer vergunbaar.

In de vergunning is vastgelegd dat de termijn van opslag voorafgaand aan verwijdering maximaal 1 jaar is en de termijn van opslag voorafgaand aan nuttige toepassing maximaal 3 jaar is.

Concreet betekent dit dat het tarwezetmeel en eigenlijk ook de overige afvalstoffen gedurende maximaal drie jaren mogen worden opgeslagen binnen de inrichting. In de praktijk zal dit echter niet gebeuren.

Mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden te worden gehouden van andere afvalstoffen. Verder is het ongewenst dat in afval gecumuleerde milieugevaarlijke stoffen door wegmenging ongecontroleerd in het milieu verspreid raken. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd.

Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en vastgelegd in de Wm-vergunning.

Voor mengen gelden in ieder geval de volgende uitgangspunten:

1. Er moet worden voorkomen dat mengen ertoe leidt dat een van de te mengen afvalstoffen niet conform de minimumstandaard voor die afvalstroom wordt verwerkt;
2. Er moet worden voorkomen dat het mengen van afvalstoffen leidt tot belasting van het milieu door diffuse verspreiding van specifieke milieugevaarlijke stoffen waarvoor op grond van internationale regelgeving (vergaande) beperkingen gelden.

Binnen de inrichting worden afvalstoffen met elkaar gemengd. Diverse afvalstoffen uit de voedingsmiddelenindustrie worden met elkaar en met dierlijke bijproducten (vetten) en toeslagstoffen (zuren) en grondstoffen (granen) gemengd en verwerkt tot diervoeders. Alle te mengen grondstoffen moeten voldoen aan de kwaliteitseisen zoals opgenomen in de diervoederhygiënerichtlijn (EG 183/2005). Het hele productieproces en de productieonderdelen alsmede de toe te passen grondstoffen moeten voldoen aan voorwaarden afkomstig uit de voedselveiligheidsregulering. Hiermee wordt tevens geborgd dat mengen van afvalstromen met elkaar en met andere stoffen verantwoord is en dan ook zonder meer vergunbaar.

De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) is op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten geïmplementeerd. In Nederland is hiertoe de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse afvalstoffencodelijst vervangt. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen.

De Regeling Europese afvalstoffenlijst is per 8 mei 2002 in werking getreden onder gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en het RAAGA. Per 8 mei 2002 is het in Nederland bij uitsluiting de Eural die het onderscheid tussen gevaarlijk en niet gevaarlijk afval bepaalt.

De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld.

De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk.

De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

Op basis van de aanvraag en de uitgevoerde doelmatigheidstoetsen hierboven betreffen de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

02 02

02 02 03 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal (dierlijke bijproducten);

02 03

02 03 01 slib van wassen, schoonmaken, pellen, centrifugeren en scheiden;

02 03 04 voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal;

02 03 99 niet elders genoemd afval;

02 04

02 04 99 niet elders genoemd afval;

02 07

02 07 02 afval van destillatie van alcoholische dranken.

Bij inrichtingen uit dezelfde bedrijfstak als waartoe Hendrix UTD behoort hebben wij inmiddels ervaren dat de (afval)stoffen welke in de veevoederproductie worden verwerkt niet limitatief zijn. In de praktijk vormt de lijst van grondstoffen in de Databank Risicobeoordelingen Voedermiddelen van het Productschap Diervoeder de basis voor de grondstoffen die toegepast worden voor de productie van mengveevoerders. De grondstoffen (waaronder afvalstoffen afkomstig uit de voedingsmiddelenindustrie en dierlijke bijproducten) die opgenomen zijn in de databank hebben allen een toetsing ondergaan ten behoeve van de inzet in de productie van mengvoerders, de zogenaamde generieke beoordeling. Voor dit besluit betekent dit concreet dat wij afvalstoffen welke dus een Euralcode hebben en niet in de vergunningsaanvraag van 8 maart 2010 zijn opgenomen wel toestaan te accepteren en te verwerken voor zover deze afvalstoffen voorkomen in de hierboven genoemde databank waarmee geborgd is dat deze afvalstoffen verantwoord verwerkt kunnen worden. Wij zullen dit in aan dit besluit te verbinden voorschriften reguleren.

AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting dat afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het AV-beleid gevoegd. Daarin is aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zullen vinden. Hierbij is rekening gehouden met de specifieke bedrijfssituatie. Het beschreven AV-beleid voldoet in grote lijnen aan de randvoorwaarden zoals die in het tweede LAP (Leidraden AV en AO/IC) zijn beschreven. Op basis van het gestelde in de aanvraag van 8 maart 2010 kunnen wij met dit AV-beleid, dat in hoofdstuk 4.3 van de vergunningsaanvraag is weergegeven instemmen. Aangezien de diervoederhygiënewetgeving de acceptatie- en verwerking van grondstoffen (waaronder afvalstoffen) alsmede de administratieve organisatie en interne controle reeds heel uitgebreid reguleert, zijn wij van mening dat het AV-beleid gezien de aard van de inrichting afdoende is weergegeven en dat een AO/IC-procedure met het oog op de andere wetgeving niet noodzakelijk is in het kader van dit besluit.

Wijzigingen in het AV-beleid en/of de AO/IC

Wijzigingen in het AV-beleid en/of de AO/IC moeten schriftelijk aan ons worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist.

Registratie

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen normaliter onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. De basis voor dit besluit is in hoofdstuk 10 van de Wm geregeld.

De Wet milieubeheer bepaalt in artikel 22.1, lid 8, dat hoofdstuk 10 ('Afvalstoffen') van die wet niet van toepassing is op 'gedragingen, voor zover daaromtrent voorschriften gelden, die zijn gesteld bij of krachtens:

- de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden;
- de Wet voorkoming verontreiniging door schepen;
- de Diergeneesmiddelenwet;
- de Meststoffenwet;
- de Scheepvaartverkeerswet;
- hoofdstuk VIIa van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;
- de Kernenergiewet;
- de Waterwet.

Aangezien op alle grond- en afvalstoffen welke bij Hendrix UTD binnenkomen en verwerkt worden hoofdstuk VIIa van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren van toepassing is, is hoofdstuk 10 van de Wm inclusief het daarop gebaseerde Besluit melden en registreren bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen niet van toepassing op inkomende afvalstoffen die verwerkt worden tot diervoeders. In lijn hiermee zullen wij in dit besluit dan ook geen registratievoorschriften opnemen m.b.t. te accepteren afvalstoffen.

Vergunningentermijn

Wm-vergunningen voor het opslaan en be- en verwerken van afvalstoffen mogen (behoudens in het geval sprake is van de activiteiten storten en/of afvalverbranding) slechts worden verleend voor een termijn van ten hoogste 10 jaar (Wm, art. 8.17, lid 2).

De gevraagde Wm-vergunning kan worden verleend voor een periode van 10 jaar.

In de Invoeringswet van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is opgenomen dat de vergunningentermijn van 10 jaar voor afvalverwerkende inrichtingen met het van kracht worden van de Wabo zal vervallen. Voor reeds vigerende Wm-vergunningen zal dit betekenen dat hier van rechtswege de 10 jaren termijn die in die vergunning is opgenomen, zal vervallen. In LAP 2 wordt hier ook melding van gemaakt. De Wabo zal per 1 oktober 2010 van kracht worden.

Conclusie

Gelet op het bovenstaande zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten in overeenstemming zijn met het geldende Landelijk afvalbeheersplan 2 en daarmee bijdragen aan een doelmatig beheer van afvalstoffen.

4.3 Afvalwaterlozingen

Zoals omschreven in paragraaf 8.3 van de aanvraag, loost Hendrix UTD de volgende afvalwaterstromen:

- afvalwater uit het ketelhuis (spuiwater met hoge zuurgraad en temperatuur) op gemeentelijk riool;
- afvalwater van de wasplaats via olie-, water- en slibseparator op gemeentelijk riool;
- afvalwater van de tankplaats via olie-, water- en slibseparator op gemeentelijk riool;
- huishoudelijk afvalwater (sanitair/kantoor) op gemeentelijk riool;
- hemelwater van gebouwen deels op gemeentelijk riool en deels op oppervlaktewater;
- hemelwater dat in aanraking komt met:
 - tankenopslag en pompruimte (Heijen II) via vetafscheider op gemeentelijk riool;
 - tankenopslag met lekbak (Heijen I) via slib-/vetafscheider op gemeentelijk riool;
 - proeffabriek via olie-/vetafscheider op gemeentelijk riool.

Hemelwater afkomstig van niet bodembeschermde voorzieningen en huishoudelijk afvalwater

Bij het lozen van afvloeiend hemelwater bestaat een voorkeur voor het zo mogelijk lokaal in het milieu terugbrengen van afvloeiend hemelwater. Op grond van artikel 3.3 van het Besluit Algemene Regels Inrichtingen Milieubeheer (Barim), mag het afvloeiend hemelwater in de meeste situaties zonder verdere restricties in het oppervlaktewater, op of in de bodem of op een hemelwaterstelsel geloosd worden, indien het hemelwater niet afkomstig is van een verplichte bodembeschermende voorziening. Bij het zonder restrictie toestaan van het lozen van afvloeiend hemelwater is er van uitgegaan, dat in de praktijk tijdens het afvloeien van het hemelwater enige verontreiniging bijna onontkoombaar is.

Tevens is er echter van uitgegaan dat het mogelijk is om door het treffen van preventieve maatregelen te voorkomen dat het afvloeiend hemelwater dusdanig verontreinigd raakt, dat het niet rechtstreeks in het milieu gebracht zou kunnen worden. De beheerder van het terrein waar het hemelwater is neergekomen is verantwoordelijk voor het nemen van preventieve maatregelen en kan vervolgens op grond van de zorgplichtbepaling (artikel 2.1 Barim) aangesproken worden op het nemen daarvan. In deze vergunning worden geen maatwerkvoorschriften opgenomen met betrekking tot de lozing van hemelwater op of in de bodem.

Binnen het bedrijf ontstaat verder huishoudelijk afvalwater dat wordt geloosd op de gemeentelijke riolering. Deze activiteit valt onder het Activiteitenbesluit. In het Barim zijn voor deze lozing geen concrete voorschriften gesteld; de lozingen mogen derhalve in beginsel zonder beperkingen plaatsvinden. Wel moet op grond van de zorgplichtbepaling, artikel 2.1 Barim, voorkomen worden dat lozingen plaatsvinden die de doelmatige werking van de voorzieningen voor het beheer van afwater belemmeren of onnodige nadelige gevolgen voor de milieukwaliteit, in casu de kwaliteit van het oppervlaktewater of de bodem veroorzaken. In deze vergunning worden geen maatwerkvoorschriften opgenomen met betrekking tot de lozing van het huishoudelijk afvalwater en het hemelwater.

Voor het lozen van de overige afvalwaterstromen zijn overeenkomstig het advies van de Waterkwaliteitsbeheerder dat wij op 25 maart 2010 hebben ontvangen eisen (temperatuur, pH, onopgeloste delen, oliegehalte) aan dit besluit verbonden, mede ter bescherming van de doelmatige werking van het eigen en het gemeentelijke rioolstelsel waarop wordt geloosd.

4.4 Bodem

Onderzoek nulsituatie van de bodem:

In het kader van de Wet milieubeheervergunning dient de kwaliteit van de bodem en het grondwater waarop het bedrijf haar activiteiten verricht te zijn/worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het vastleggen van het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater). Hiermee wordt een toetsingskader verkregen voor het kunnen vergelijken van toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van een dergelijke toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatiebodemonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

De vastlegging van de bodemkwaliteit bij Hendrix UTD is reeds verricht in het kader van de milieuvergunning van 24 april 1996, verleend door het College van B en W van Gennep onder kenmerk: 950723. Het betreft een bodemonderzoek dat betrekking heeft op het gehele inrichtingsterrein van Hendrix UTD en is opgesteld door Tauw Milieu BV en heeft als kenmerk R3426076.102. Het rapport dat dateert van september 1995 is tevens als aanvullende gegevens aan ons overlegd in deze vergunningsprocedure.

B en W van Gennep hebben in het verleden bevestigd dat de bodemnulsituatie zoals weergegeven in het bodemrapport van Tauw in voldoende mate is vastgelegd. Het bodemnulsituatie-onderzoek geeft een goed beeld van de bodemkwaliteit ter plaatse en kan dus als bodemnulsituatie dienen.

Wij zijn van mening dat de bodemnulsituatie in voldoende mate is vastgelegd. In het onderzoek zijn tevens verdachte locaties (in historisch onderzoek vastgesteld) onderzocht. Eens per zeven jaar worden er monitoringswerkzaamheden uitgevoerd op de locaties waar verontreinigingen zijn aangetroffen. De resultaten hiervan worden aan ons gerapporteerd.

Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen:

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een "verwaarloosbaar" risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een "aanvaardbaar" bodemrisico", aangeduid als bodemrisicocategorie A*.

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico representeren BBT.

In bijlage IV van de vergunningsaanvraag is een bodemrisico-analyse vervat, waar in potentie bodembedreigende activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB.

Wij hebben het bij de aanvraag gevoegde bodemrisicodocument beoordeeld en stemmen in met de opzet, de uitgangspunten en de resultaten. Uit het document blijkt dat voor alle bodembedreigende locaties het verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Binnen het bedrijfsproces worden gevaarlijke hulpstoffen en afvalstoffen op diverse manieren opgeslagen, zoals in emballage en/of in voorraadtanks. Tevens is binnen de inrichting een was- en tankplaats en een rioolstelsel gelegen.

De van toepassing zijnde richtlijnen voor de opslag van gevaarlijke (vloeistoffen) in emballage (waaronder de PGS 15 en de PGS 30), zijn vertaald naar vergunningvoorschriften teneinde een zo optimaal mogelijk beschermingsniveau te creëren voor de bodem en het grondwater.

Voor de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse opslagtanks (organische zuren, organische oliën en minerale oliën) zijn de voorschriften mede gedestilleerd uit de Richtlijn "Tankinstallaties voor vloeistoffen en dampen, ondergronds en bovengronds", alsmede uit de PGS 30.

In de bodemrisicoanalyse van Hendrix UTD wordt ook melding gemaakt van een aanwezig incidentenmanagement dat bestaat uit 'faciliteiten en personeel' dan wel 'algemene zorg'. Dit is niet nader omschreven in de vergunningsaanvraag. In aan dit besluit te verbinden voorwaarden zullen wij vergunninghoudster verplichten om aantoonbaar binnen de inrichting documenten aanwezig te hebben waaruit blijkt waar het genoemde incidentenmanagement uit bestaat. Aantoonbaar moet ook zijn dat het binnen de inrichting werkzame personeel van dit toe te passen incidentenmanagement op de hoogte is gesteld.

Beëindiging activiteiten

Om te kunnen controleren of de bedrijfsactiviteiten tot een vorm van bodem- en/of grondwaterverontreiniging hebben geleid, dient na beëindiging van de bedrijfsactiviteiten de bodem en het grondwater opnieuw te worden onderzocht. Mogelijke bodemverontreinigingen kunnen dan worden verwijderd. Hiertoe is een voorschrift in deze milieuvergunning opgenomen. Het voorschrift blijft gelden tot 1 jaar nadat de vergunning haar geldigheid heeft verloren. De verplichting tot het periodiek (om de 10 jaren) uitvoeren van een bodemherhalingsonderzoek is niet noodzakelijk, aangezien er een verwaarloosbaar op bodemverontreiniging binnen de inrichting wordt gerealiseerd.

4.5 Energie

De beoordeling van de efficiëntie van het energieverbruik binnen het bedrijf vindt plaats op basis van de "Circulaire energie in de milieuvergunning" (uitgegeven door het Ministerie van VROM en het Ministerie van Economische Zaken van oktober 1999). Volgens deze circulaire behoeft geen speciale beoordeling van het energieverbruik plaats te vinden als het jaarlijkse verbruik minder is dan 50.000 kWh aan elektriciteit of 25.000 m³ aardgas (of aardgasequivalenten). Binnen de inrichting van Hendrix UTD blijkt dat deze ondergrenzen ruimschoots worden overschreden.

Het bedrijf heeft in haar aanvraag enkel informatie verstrekt over de omvang van het energieverbruik. In de aanvraag ontbreekt verder deugdelijke informatie over mogelijke energiebesparingsmogelijkheden. Ondanks dat wij ons terdege realiseren dat het grote verbruik samenhangt met de grootte van het productieproces ter plekke zijn wij zonder meer van mening dat een energiebesparingsonderzoek, bij elke afwezigheid daarvan, uitgevoerd moet worden en dat eventueel daaruit voortkomende energiereducerende maatregelen met een terugverdientijd van 5 jaren naderhand gerealiseerd moeten worden. Hiertoe zullen wij voorschriften aan dit besluit verbinden.

4.6 Externe veiligheid en brandveiligheid

Externe veiligheid

Het bedrijf valt niet onder de werkingssfeer van het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Ondanks dat de inrichting niet op de Provinciale risicokaart is geplaatst en dus ogenschijnlijk niet onder de werking van het Registratiebesluit en de Regeling Provinciale risicokaart lijkt te vallen, zijn wij van mening dat de inrichting er wel onder moet vallen.

Binnen de inrichting (pagina 18 van de vergunningsaanvraag) zijn namelijk silo's aanwezig zonder aanwezige drukontlasting (althans niet vermeld op pagina 27 van de vergunningsaanvraag) met een inhoud van 100 m³ of meer voor losgestort materiaal waar een voor stofexplosie-gevaarlijke atmosfeer aanwezig is.

Indien overigens alle silo's voor losgestort materiaal, zoals hierboven is omschreven, voorzien zijn van een adequate (in serie-geschakelde) drukontlasting valt de inrichting niet onder het Registratiebesluit en behoeft het ook niet op de provinciale risicokaart te staan.

Binnen het functioneren van bedrijf is het mogelijk dat, als er geen voorzorgsmaatregelen zijn getroffen, er zich een ontplofbaar lucht-stof-mengsel kan gaan vormen. Het voorkomen van opladingen, het onderbreken van de keten en/of het inertiseren/onderdrukken of ontlasten van een mogelijke stofexplosie, zijn vormen van maatregelen die binnen het bedrijf moeten zijn getroffen en ook zijn beschreven op pagina 27 van de vergunningsaanvraag.

De te treffen maatregelen die zowel vanuit een preventief als repressief oogpunt door het bedrijf moeten zijn genomen, moet zijn vastgelegd in een explosieveiligheidsdocument dat is opgesteld in het licht van de rechtstreeks werkende ATmosphere EXplosive (ATEX)-richtlijnen en aanvullingen hierop.

De verplichtingen voor bedrijven ten aanzien van gas- en stofontploffingsgevaar zijn vanaf 1 juli 2003 (omzetting van de zogenaamde ATEX-richtlijn) verankerd in de Arbowet en het Arbobesluit. Bedrijven zijn verplicht om, zoals reeds aangegeven een explosieveiligheidsdocument op te (laten) stellen in combinatie met een risico-inventarisatie- en evaluatie aangaande het aanwezige gas- en stofontploffingsgevaar, uitgedrukt in een gevarezone-indeling. De Arbeidsinspectie is de toezichhoudende instantie. Uitsluitend indien een mogelijke explosie effecten heeft tot buiten de inrichtingsgrens mogen of moeten in de milieuvergunning hieromtrent voorschriften worden opgenomen.

Wij realiseren ons weliswaar dat deze Europese richtlijn rechtstreeks werkend is en haar doorwerking heeft gevonden in de Arbowet, maar wij achten het opportuun om additioneel voorschriften op te nemen die gaan over het aspect "externe veiligheid". Er zijn namelijk bij afwezigheid van aangebrachte drukontlasting op de silo's voor losgestorte stoffen (waar explosieve atmosfeer kan ontstaan) effecten te verwachten buiten de inrichting als er een stofexplosie zich voor zou doen. Aan dit besluit zullen wij daarom een voorschrift verbinden dat de silo's moeten zijn voorzien van een drukontlasting. Uit de aanvullende gegevens op de vergunningsaanvraag blijkt ook dat de silo's zijn voorzien van drukontlasting.

Brandveiligheid

Overeenkomstig het artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het wenselijk dat in een aanvraag voor een milieuvergunning tevens de benodigde gegevens zijn gevoegd waaruit blijkt welke risico's op brand er binnen de inrichting ontstaan en welke maatregelen worden getroffen om deze te voorkomen.

De opslag van gevaarlijke stoffen (o.a. brandstoffen en gas) voldoet aan de daarvoor geldende PGS-richtlijnen. Alle tanks zijn bovendien tegen aanrijden beschermd. Roken en open vuur zijn binnen de gehele inrichting verboden. In overleg met de brandweer zijn op de daarvoor in aanmerking komende plekken binnen de inrichting poederblussers aangebracht en een slanghaspel in het kantoorgedeelte. De bedrijfsgebouwen zijn voorzien van een automatische sprinkler blusinstallatie. De blusmiddelen worden regelmatig geïnspecteerd door de brandweer. De gemeente Gennep heeft bovendien in 2005 een gebruikvergunning afgegeven aan Hendrix UTD. Deze is als onderdeel van de vergunningsaanvraag bijgevoegd. Inmiddels is het Besluit brandveilig gebruik bouwwerken (Gebruiksbesluit) in werking getreden dat rechtstreeks geldend is voor de inrichting van Hendrix UTD. Als aanvullende gegevens op de vergunningsaanvraag hebben wij van Hendrix UTD een schrijven van de brandweer Gennep d.d. 30 juni 2010 ontvangen waarin de resultaten van een door de brandweer uitgevoerde brandveiligheidscontrole heeft plaats gevonden. Uit de brief blijkt dat er gecontroleerd is op aspecten uit de gebruiksmelding (op basis van Gebruiksbesluit). Tevens is de werking van de aanwezige sprinklerinstallatie onderzocht. Uit de brief blijkt dat er tekortkomingen zijn geconstateerd en dat de installatie de brandveiligheid niet meer waarborgt. Voor de eventuele bestrijding van brand is desondanks voldoende bluswater aanwezig in en nabij de inrichting, aldus de brandweer. De tekortkomingen moeten worden opgelost om eventuele grotere branden en de daaraan verbonden gevolgen voor het milieu te voorkomen.

De brief van de brandweer en de daarin opgenomen conclusie maakt onderdeel uit van dit besluit en dat betekent dat de weergegeven tekortkomingen aan de sprinklerinstallatie opgelost moeten worden en dat wij daar ook op kunnen handhaven. Samen met de aanvullende maatregelen welke wij aan dit besluit hebben verbonden is er sprake van een situatie waarin voldoende maatregelen genomen zijn en kunnen worden om het risico op brand zo klein als mogelijk te houden en als brand toch ontstaat dit afdoende te kunnen bestrijden waardoor de gevolgen voor het milieu zo gering als mogelijk blijven.

4.7 Geluid

Het geluid naar de omgeving toe, als gevolg van de aangevraagde bedrijfsactiviteiten van Hendrix UTD, is inzichtelijk gemaakt in het rapport 6091053.R01, d.d. 8 februari 2010, vervat in bijlage I van de milieuvergunningaanvraag. De relevante geluidbronnen zijn gemeten, gemodelleerd en getoetst aan het zonebewakingsmodel van de gemeente Gennepe.

Het geluid is beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting volledig gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode. Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de eventuele indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting. Als toetsingskader voor de geluidvoorschriften geldt de Wet geluidhinder en het Besluit geluidhinder. De inrichting betreft een bestaand bedrijf. Het bedrijf is gelegen op het gezoneerde industrieterrein "Hoogveld" te Heijen-Gennepe.

Bij ons besluit op de aanvraag nemen wij in ieder geval de geldende grenswaarden voor gezoneerde industrieterreinen in acht, zoals bedoeld in de Wet geluidhinder. Voor gezoneerde industrieterreinen geldt als uitgangspunt dat de etmaalwaarde van het equivalent geluidsniveau vanwege het gehele industrieterrein op de zone niet meer mag bedragen dan 50 dB(A) etmaalwaarde. Voor woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen binnen de zone is een ten hoogst toelaatbare geluidbelasting vastgesteld. Indien de zone of de ten hoogst toelaatbare geluidbelasting (cumulatief) wordt overschreden dan dient op grond van art. 8.10 Wm lid 2 onder b de vergunning te worden geweigerd. Het bedrijf heeft metingen laten uitvoeren aan de bron teneinde de bijdrage op de zone te kunnen berekenen. Met behulp van het rekenmodel is het langetijdgemiddelde beoordelingsniveau, met name in de zonebewakingspunten, in kaart gebracht. Uit een door de gemeente Gennepe (als geluidzonebeheerder) verrichtte toetsing is gebleken dat de aangevraagde geluidruimte past binnen de vastgestelde zone.

Op 2 september 2010, binnengekomen op 3 september 2010 (kenmerk 10/1583), heeft de gemeente Gennepe schriftelijk aangegeven dat de aangevraagde geluidimmissie is getoetst aan de beschikbare geluidruimte op de zonebewakingspunten en dat gebleken is dat de aangevraagde geluidruimte inpasbaar is binnen de geluidzone van het Industrieterrein en de voor de woningen vastgestelde MTG's. De aangevraagde activiteiten zijn derhalve vergunbaar.

Beoordeling Langetijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$):

In het akoestisch onderzoek is de representatieve bedrijfssituatie beschouwd. In het akoestisch onderzoek is de bijdrage van de inrichting bepaald op zonebewakingspunten, referentiepunten (bij woonboten binnen de 55 dB(A)-contour) en woningen binnen de geluidzone waarvoor MTG's van 55 dB(A) zijn vastgesteld.

Uit de rekenresultaten wordt geconcludeerd dat in de reguliere bedrijfssituatie de deelbijdrage van de inrichting op de zonepunten, respectievelijk op de binnen de geluidszone gelegen woningen na uitvoering van in het akoestisch rapport beschreven geluidreducerende maatregelen maximaal 50, respectievelijk 50 dB(A) (etmaalwaarde) bedraagt. Op deze immissiepunten is slechts Hendrix UTD. verantwoordelijk voor de geluidimmissie. De geluiduitstraling in de avondperiode is verantwoordelijk voor de hoogste etmaalwaarde. Voor de woningen binnen de zone zijn door de minister van VROM op 25 maart 1997 de volgende hogere waarden vastgesteld van 55, 50 en 45 dB(A) voor de dag-, avond- en nachtperiode. Het betreft de woningen gelegen aan de Boxmeerseweg 3, 5, 7, 9, 13 en 15, de Hoofdstraat 1, 2, 3 en 5 en Kasteelstraat 6. Voor andere woningen welke buiten het industrieterrein en binnen de zone zijn gelegen zijn geen MTG's vastgesteld. Hier zal aan de 50 dB(A) etmaalwaarde moeten worden getoetst.

Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Het maximaal geluidniveau (L_{Amax}) worden met name bepaald door het lossen van schepen waarbij een grijper tegen de scheepswand aan slaat en het rijden van vrachtwagens binnen de inrichting. Ter plaatse van de woningen en woonboten bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 57, respectievelijk 70 dB(A). De streefwaarde uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt op de rekenpunten (woonboten) niet overschreden. Bij een binnen de geluidszone gelegen woning wordt de streefwaarde wel met 1 dB(A) overschreden, maar de grenswaarde wordt alleszins gerespecteerd.

De toelaatbare maximale geluidsniveaus hebben wij in een voorschrift vastgelegd.

Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

In deze circulaire is aangegeven dat toetsing van de geluidbelasting vanwege motorvoertuigen aan de zonegrens niet in overeenstemming is met artikel 1 van de Wet geluidhinder en derhalve niet zou moeten plaatsvinden. De in de genoemde circulaire aangegeven beoordelingswijze is echter wel van toepassing voor (bedrijfs)woningen die belast worden door bedrijven gelegen op het gezonde industrieterrein.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidsbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidsbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Hierbij dient eerst nagegaan te worden of het verkeer van en naar de inrichting als akoestisch herkenbaar aangemerkt dient te worden. Hierbij volgt de provincie Limburg de systematiek overeenkomstig art. 99 uit de Wet geluidhinder. Dit komt er kort gezegd op neer dat indien het verschil tussen de geluidbelasting op de gevel van een woning mét en zonder verkeer van en naar de inrichting 2 dB(A) of meer is, er sprake is van akoestische herkenbaarheid. Praktisch betekent dit dat ten minste 30 % van het totale verkeer bestemd moet zijn voor de onderhavige inrichting wil er sprake kunnen zijn van akoestische herkenbaarheid.

Het verkeer dat naar de inrichting van Hendrix UTD rijdt en Hendrix UTD ook weer verlaat maakt gebruik van de Hoofdstraat en vervolgens de N271. Hiertussen bevinden zich geen woningen die de voertuigen kunnen passeren. Op de N271 gaat het verkeer van Hendrix UTD op in het heersende verkeersbeeld en is dit niet meer herkenbaar. De verkeersaantrekkende werking van de inrichting is dus geen belemmering voor het verlenen van deze vergunning.

Woonboten

Binnen de inrichting van Hendrix UTD worden schepen geladen en gelost. De inrichting wordt dan ook aan de noordzijde begrensd door een haven. In deze haven zijn een aantal woonboten gelegen, welke, deels illegaal, binnen de geluidszone en zelfs binnen de 55 dB(A)-contour van het gezonde industrieterrein zijn gelegen.

Het door de inrichting veroorzaakte langtijdgemiddelde geluidniveau bij deze boten ligt tussen de 50 en 64 dB(A) etmaalwaarde. Het maximale geluidniveau bedraagt er maximaal 70 dB(A). De inrichting van Hendrix UTD is zoals hierboven reeds is gesteld, gelegen op een industrieterrein waaromheen krachtens artikel 53 van de Wet geluidhinder een zone is vastgesteld. De desbetreffende woonboten zijn gelegen binnen de zone. Ingevolge artikel 8.8, derde lid, aanhef en onder a, van de Wm, moeten de grenswaarden uit de artikelen 53, 65 tot en met 68 of 72, tweede lid, van de Wet geluidhinder in acht worden genomen bij de beslissing op de aanvraag om vergunning krachtens de Wm. Deze grenswaarden hebben betrekking op de geluidbelasting die buiten de zone mag optreden en op de geluidbelasting die mag optreden bij binnen de zone gelegen woningen, andere gebouwen dan woningen alsmede andere geluidgevoelige objecten. Met de Wet geluidhinder is een uitputtende regeling beoogd ten aanzien van geluidgevoelige objecten waaraan bescherming toekomt tegen geluidhinder in de gevallen waarop de wet ziet. Woonboten zijn geen geluidgevoelige objecten in de zin van de Wet geluidhinder. De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is ondermeer in haar uitspraken van 9 mei 2007, 200609072 en 25 juni 2008, 200708299 van oordeel dat de geluidbelasting bij een, binnen de zone gelegen, object dat geen geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder is, niet bepalend kan zijn voor de beslissing op een aanvraag om een vergunning voor een inrichting op het gezonde industrieterrein.

4.8 Lucht

Wet op de luchtkwaliteit.

Op grond van de geldende jurisprudentie staat een mogelijke overschrijding van de grenswaarden voor fijn stof (PM10) (en/of stikstofdioxide) het verlenen van een vergunning niet in de weg, zolang de concentratie van PM10 (en/of stikstofdioxide) in de nabije omgeving van de inrichting als gevolg de aangevraagde activiteiten ten opzichte van een eerder vergunde situatie verbetert, gelijk blijft of met minder dan $0,05 \mu\text{g}/\text{m}^3$ van de in Bijlage 2 van de Wet milieubeheer genoemde grenswaarden toeneemt.

Uit de aanvraag blijkt dat de productiecapaciteit ten aanzien van de vigerende vergunning wordt uitgebreid en dat er tevens nieuwe activiteiten worden aangevraagd. Ten aanzien van luchtemissies treden er dus wijzigingen op ten opzichte van de vigerende situatie. Als bijlage II bij de vergunningsaanvraag is dan ook een luchtkwaliteitsonderzoek bijgevoegd.

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen, indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden, zoals vermeld in Bijlage 2 van de Wm. In deze bijlage zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (fijn stof, PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen gesteld. Tevens is in deze bijlage een richtwaarde voor ozon gedefinieerd en zijn richtwaarden gegeven voor het totale gehalte in de PM10 fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen.

Indien één of meer grenswaarden (dreigen te) worden overschreden, dan dient te worden bepaald of de bijdrage van de inrichting aan de concentratie in de buitenlucht groter is dan 1% van de grenswaarden zoals genoemd in Bijlage 2 van de Wm. Uitgezonderd van deze toetsing zijn de gevallen waarin de bijdrage van de aangevraagde activiteiten leiden tot een per saldo verbetering van de luchtkwaliteit.

De toets, of aan artikel 5.16 van de Wm wordt voldaan, wordt uitgevoerd nadat de emissies voor zover mogelijk zijn beperkt overeenkomstig de Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR) en BREF's met de beste beschikbare technieken.

Immissiebepaling en verspreidingsberekeningen

Voor de bepaling van de immissie van PM₁₀ en stikstofdioxide als gevolg van de nieuw aangevraagde activiteiten heeft de aanvrager een onderzoeksrapport (bijlage 2 bij de vergunningsaanvraag) overgelegd. Hierin zijn de gevolgen voor de luchtkwaliteit in de nabije omgeving bepaald door eerst de (gereinigde) emissies te bepalen en vervolgens uit dat gegeven de waarde van de immissie van deze stoffen in de nabije omgeving van de inrichting af te leiden. Hiervoor is een verspreidingsberekening uitgevoerd dat met betrekking tot de uitvoering voldoet aan het nieuwe Nationale model (NNM). Voor het bepalen van de bijdrage vanwege het wegverkeer naar en van de inrichting is gebruik gemaakt van het rekenprogramma CAR II, versie 8.1.

Wij hebben de berekende immissies als gevolg van de bedrijfsactiviteiten gesommeerd met de door ons bepaalde achtergrondconcentraties.

In de nabije omgeving van de inrichting hebben wij de achtergrondconcentratie voor PM₁₀ en stikstofdioxide bepaald. Deze zijn bepaald op basis van de Grootchalige Concentratiekaart Nederland (GCN). Voor 2010 bedraagt de jaargemiddelde concentratie voor fijnstof in de buitenlucht 24,5 microgram/m³. De aftrek voor zeezout is voor de situatie in Heyen (Regeling beoordeling luchtkwaliteit 2007) vastgesteld op 3 microgram/m³. Deze is niet verdisconteerd in de hierboven genoemde jaargemiddelde achtergrondconcentratie voor fijnstof in 2010. Fijnstof wordt binnen de inrichting van Hendrix UTD geëmitteerd vanwege de op- en overslag en de bewerking van grondstoffen voor diervoeders en het bedrijfsverkeer.

De jaargemiddelde achtergrondconcentratie voor NO₂ in de buitenlucht in de directe omgeving van de inrichting bedraagt 17,5 microgram voor 2010. Stikstofoxiden worden binnen de inrichting van Hendrix UTD via de rookgassen van de stoominstallaties en het bedrijfsverkeer geëmitteerd.

Toets aan WLK

Uit de uitgevoerde luchtkwaliteitsberekeningen blijkt dat de hoogste berekende jaargemiddelde bijdrage aan fijnstof (woonboot) 2,3 microgram per m³ bedraagt. De totale jaargemiddelde concentratie aan fijnstof inclusief achtergrondconcentratie en gecorrigeerd voor zeezout, bedraagt ter plaatse ten hoogste 23,8 microgram per m³.

De grenswaarde van 40 microgram per m³ wordt op geen enkel punt buiten de inrichting overschreden. Het aantal overschrijdingsdagen van de 24-uurgemiddelde concentratie fijnstof van 50 microgram/m³ is ten hoogste 12 dagen. De grenswaarde van 35 maal per kalenderjaar wordt op geen enkel punt buiten de inrichting overschreden.

De hoogste berekende jaargemiddelde bijdrage aan NO₂ (terreingrens) bedraagt 3,4 microgram per m³. De totale jaargemiddelde concentratie aan NO₂, inclusief achtergrondconcentratie, bedraagt ter plaatste 20,9 microgram per m³. De grenswaarde van 40 microgram per m³ wordt op geen enkel punt buiten de inrichting overschreden.

De uurgemiddelde concentratie van 200 microgram/m³ wordt per jaar te hoogste één maal overschreden. De grenswaarde van 35 maal per kalenderjaar wordt op geen enkel punt buiten de inrichting overschreden.

Hendrix UTD heeft eveneens de bijdrage berekend die het inrichtingsgebonden verkeer aan de luchtkwaliteit levert. Hier is van een worst case benadering uitgegaan waarbij alle vrachtverkeer over de Hoofdstraat richting de N271 rijdt. De jaargemiddelde concentraties fijnstof en NO₂ zijn berekend op 10 meter afstand van de wegrand van de Hoofdstraat. Voor de berekening is rekenprogramma CAR-II, versie 8.1 gebruikt.

De voor 2010 berekende jaargemiddelde bijdrage vanwege het vrachtverkeer naar en van de inrichting van Hendrix UTD bedraagt op een afstand van 10 meter uit de rand van de Hoofdstraat 0,1 microgram/m³ voor fijnstof en 0,3 microgram/m³ voor NO₂. Er wordt dus ruimschoots voldaan aan de voor beide stoffen toelaatbare grenswaarde van 40 microgram/m³. Het aantal overschrijdingsdagen blijft ook ruim onder het toegestane aantal.

Nederlandse emissie Richtlijn

Voor de toetsing van de emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratiewaarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht. De restemissie van Hendrix UTD heeft naast de voornoemde componenten uitsluitend betrekking op de emissie van stof (de emissies van de stoomketel vallen onder het Bems). In bijlage II van de aanvraag zijn de voor Hendrix UTD relevante stofemissiebronnen beschreven, te weten:

- bovendakse uitlaten (bron 10 t/m 13);
- centrale koelluchtafvoer Heijen 2 (bron 14);
- uitlaat maalderij Heijen 1 (bron 15);
- afzuiging stortbunker (bron 16 en 17).

Genoemde emissiepunten zijn inherent aan het mengvoederproductieproces. In verband met veiligheid (voorkoming explosies) wordt binnenlucht op meerdere plekken in het productieproces en bij de stortputten en bulkverlading afgezogen en via bovendakse uitlaten (bron 10 t/m 13) geëmitteerd. De bronnen zijn voorzien van doekfilters.

Via de koelluchtafvoer (bron 14), de uitlaat van de maalderij (bron 15) en de afzuiging van de stortbunker van de loskraan wordt stof geëmitteerd. In de bijzondere regeling A3 'Diervoederindustrie' van de NeR worden een aantal geurreducerende maatregelen genoemd die als best beschikbare technieken worden beschouwd. Deze maatregelen hebben tevens een positief effect op de emissie van stof. Het betreft de volgende maatregelen/voorzieningen:

- Afzuigen van stortputten via doekfilterinstallatie;
- Verdringingslucht welke bij vullen silo's vrijkomt naar productiegebouw leiden en op grotere hoogte emitteren;
- Hamermolens voorzien van afzuig- en filterinstallatie en via schoorsteen afvoeren;
- Good housekeeping maatregelen zoals schoonhouden buitenterrein en gesloten houden van ramen en deuren.

Bovengenoemde maatregelen zijn, zoals onder de stofemissiepunten al is weergegeven, binnen de inrichting geïmplementeerd.

In dit besluit is verder ten aanzien van ieder afzonderlijk stofemissiepunt bepaald dat de stofconcentratie niet meer mag bedragen dan 5 mg/m^3 . In aanvulling op het voorschrijven van deze norm is tevens de verplichting opgelegd om éénmalig een stofmeting uit te (laten) voeren ter controle op de haalbaarheid van deze norm, in combinatie met een inspectie- en onderhoudsysteem.

Hoewel het niet in de lijn der verwachting is dat stof in diffuse vorm buiten de inrichtingsgrenzen kan komen en bovendien zou kunnen leiden tot overlast of hinder is door ons College een algemeen voorschrift opgenomen dat stof, afkomstig van productieonderdelen en/of het bedrijfsterrein, niet buiten de inrichting mag geraken.

Geur

In de paragrafen 2.9 en 3.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) is de systematiek opgenomen waarmee voor individuele bedrijven het acceptabele hinderniveau voor geur kan worden bepaald.

Voor de mengvoederindustrie is een zogenoemde "bijzondere regeling (BR) opgenomen in de NeR. Het betreft de Bijzondere Regeling A3 "Diervoederindustrie", die per 12 maart 2008 de Bijzondere Regeling Mengvoederfabrieken heeft vervangen. Door het toepassen van het gestelde in de bijzondere regeling wordt voldaan aan de Best Beschikbare Technieken. Volgens de Bijzondere Regeling is de maximaal te vergunning geurnorm $1,4 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ voor bestaande situaties (als 98-percentiel). Wordt aan deze geurnorm voldaan, dan mag er vanuit worden gegaan dat geen sprake is van onaanvaardbare geurhinder naar de omgeving toe.

Gelet op de omstandigheid dat geen geurklachten in de omgeving worden ondervonden van Hendrix UTD, is het in principe, gelet op de geurhindersystematiek niet noodzakelijk om aan het aspect "geur" in deze milieuvergunning expliciet aandacht te besteden. Ons College vindt het echter belangrijk, ook naar de toekomst toe, dat geen geurklachten worden ondervonden en vindt het een meerwaarde om conform de Bijzondere Regeling een geurnorm op te nemen in deze milieuvergunning.

In bijlage III van de vergunningsaanvraag is een geuronderzoek bijgevoegd op basis van de aangevraagde productiecapaciteit van 550.000 ton (voornamelijk varkens- en legpluimveevoeders) per jaar. Het onderzoek is uitgevoerd met behulp van het programma Pluim Plus versie 3.8 dat is gebaseerd op het nieuwe nationale model van TNO. De in het model ingevoerde kentallen komen uit de bijzondere regeling 3.4 uit de NeR "Diervoederindustrie". De aangevraagde productie en de berekende geurimmissiesituatie gaat uit van de afvoer van de lucht ter plaatse van de koelers van de fabriek Heijen 2 (3 productielijnen) via cyclonen en één centrale schoorsteen met een hoogte van 45 meter boven het maaiveld van de inrichting. In de fabriek Heijen 1 worden enkel grondstoffen gemaal en gemengd t.b.v. de productie van paardenvoeders. De vrijkomende lucht wordt via een cycloon geëmitteerd ter voorkoming van stofemissies. Deze onverhitte productiemethode is niet relevant voor de emissie van geur.

De geurimmissieconcentratie bedraagt ter plaatse van de dichtstbijzijnde woning aan de Hoofdstraat 8 te Heijen niet meer dan $1,3 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

Ter plaatste van de woningen aan de grens van de bebouwing van Gennep en Heijen bedraagt de berekende geurimmissieconcentratie $0,3$ tot $0,5 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde. Ter plaatste van de bebouwing van het nieuwe bestemmingsplan 'De Heikant' bedraagt de berekende geurimmissieconcentratie ten hoogste $1,1 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde. Deze concentraties zijn dus zonder meer vergunbaar aangezien ze voldoen aan de norm van $1,4 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde voor bestaande inrichtingen. Geurhinder zal dan ook op leefniveau niet ondervonden kunnen worden.

Hoewel er (op dit moment) geen sprake is van een vorm van geurhinder naar de omgeving toe, is de mening van ons college dat het opnemen van de standaard geurnorm van $1,4 \text{ ou}_e/\text{m}^3$ wel een meerwaarde is. Door het opnemen van een geurvoorschrift is het mogelijk om handhavend op te treden in het geval er wel sprake mocht zijn van geurhinder naar de omgeving toe.

6. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen/adviezen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 13 oktober 2010 tot en met 23 november 2010 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht (bureau bibliotheek) en in het gemeentehuis van Gennep. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen of adviezen ontvangen. Dit besluit is dan ook ongewijzigd ten opzichte van het ontwerp van dit besluit.

7. Besluit

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, besluiten wij:

- aan het mengvoederbedrijf Hendrix UTD B.V. een revisievergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, sub b en c, jo. art. 8.1, lid 2 en 8.4, lid 1, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Hoofdstraat 4 te Heijen;
- dat de aanvraag onderdeel uitmaakt van de revisievergunning en dat van de aanvraag mag of moet worden afgeweken op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften in de bijlage 1;
- dat de onderhavige milieuvergunning haar geldigheid verliest, 10 jaren na het van kracht worden van dit besluit, voor zover het het beheer van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen betreft¹.

8. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl.

¹ Met het in werking treden van de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht (Wabo) per 1 oktober 2010 is het tijdelijk vergunnen van afvalgerelateerde activiteiten niet meer wettelijk verankerd. Zodra deze vergunning van kracht wordt, wordt de vergunning gelijk gesteld met een Wabovergunning en wordt daarmee de tijdelijkheid van rechtswege opgeheven.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

9. Overgangsrecht

Op basis van het overgangsrecht zoals opgenomen in de Invoeringswet Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, hoofdstuk 1, wijzigingen in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, § 1.2, artikel 1.2, tweede lid, blijft op deze procedure het recht zoals dat gold onmiddellijk voor het tijdstip van inwerkingtreding* van artikel 2.1 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van toepassing (*zijnde 1 oktober 2010).

10. Slotbepaling

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

- Aanvraagster, als beschikking op haar verzoek, te weten: Hendrix UTD. BV, Veerstraat 38, 5831 JN Boxmeer;
- het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Genneep;
- Waterschap Peel en Maasvallei;
- WNP, t.a.v. de heer R. Koster, Postbus 8069, 9702 KB Groningen.

11. Ondertekening

Gedeputeerde Staten van Limburg,
Namens dezen,

wnd. afdelingshoofd
Vergunningen en Subsidies

Bijlagen

- Bijlage 1 : Voorschriften
- Bijlage 2: Begrippenlijst

Bijlage 1 Voorschriften Hendrix UTD B.V.

1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

- 1.1 De inrichting dient in werking te zijn volgens de bij de aanvraag voor deze vergunning verstrekte gegevens en tekeningen, behalve als daarvan, blijkens de hierna volgende voorschriften mag of moet worden afgeweken.
- 1.2 Installaties moeten zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen is gewaarborgd. Ze moeten bestand zijn tegen druk, temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, evenals elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.
- 1.3 Gebouwen, installaties en opslagvoorzieningen moeten te allen tijde goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.4 De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.5 Vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren omtrent de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
- 1.6 In de gevallen waar in deze vergunning is voorgeschreven dat metingen, keuringen en/of controles aan installaties of installatieonderdelen moeten worden verricht, moeten de resultaten daarvan worden bewaard tot ten minste het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle en ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald.
- 1.8 Ter plaatse van de erfafscheiding van de inrichting moet een zodanige afscheiding aanwezig zijn dat de toegang tot het bedrijfsterrein voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.9 Bovengrondse opslagtanks, leidingen en leidingonderdelen die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer plaatsvindt, moeten tegen aanrijding zijn beschermd.
- 1.10 Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ongedierte moet worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet een doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

Installaties

- 1.11 Gasgestookte verwarmings- of stookinstallaties en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078. Een gasgestookte verwarming- of stookinstallatie met een nominaal vermogen van meer dan 100 kW moet voor ingebruikneming en vervolgens ten minste éénmaal per vier jaar gekeurd worden op goed en veilig functioneren, optimale verbranding en energiezuinigheid. De keuring moet mede omvatten de afstelling voor de verbranding, het systeem voor de toevoer van de brandstof en de afvoer van de verbrandingsgassen. Onderhoud moet jaarlijks door een daartoe erkend bedrijf te worden verricht. Indien uit een keuring blijkt dat de verwarmings- of stookinstallatie onderhoud behoeft, moet dat onderhoud binnen twee weken na de keuring plaatsvinden.
- 1.12 De keuring als bedoeld in vorig voorschrift moet worden uitgevoerd door een persoon die beschikt over een geldig certificaat dat is afgegeven door een instelling die door de Raad voor Accreditatie is geaccrediteerd teneinde uitvoering te kunnen geven aan de 'beoordelingsrichtlijn voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties' van de Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud Stookinstallaties of aantoonbaar voldoet aan eisen die ten minste gelijkwaardig zijn aan die beoordelingsrichtlijn.

2. VRIJKOMENDE EN TE ACCEPTEREN AFVALSTOFFEN

- 2.1 De vrijkomende bedrijfsafvalstoffen dienen met het oog op hergebruik naar soort gescheiden te worden verzameld, bewaard en te worden afgevoerd naar een bedrijf, dat deze stoffen nuttig kan toepassen. Dit geldt in ieder geval voor:
- Papier en karton;
 - Kunststoffen;
 - Elektr(on)ische apparatuur;
 - Folie;
 - Houten pallets;
 - Overig houtafval;
 - Metalen;
 - Steenachtig materiaal / Puin;
 - Gevaarlijke afvalstoffen;
- 2.2 Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen moeten worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.
- 2.3 De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaaraspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.

- 2.4 Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
- 2.5 De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal één jaar bedragen. In afwijking hiervan mag de termijn van opslag van afvalstoffen maximaal drie jaar bedragen, als de opslag van afvalstoffen wordt gevolgd door een nuttige toepassing van afvalstoffen binnen de inrichting of elders.
- 2.6 Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld moeten binnen 3 maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd zijn.
- 2.7 Binnen het bedrijf moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de afvoerbestemming;
 - de naam en adres van de afnemer;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 2.8 Opslag van asbesthoudende materialen dat wordt aangetroffen in het aangeboden afval moet plaatsvinden in een speciaal daarvoor bestemde dichte container. Het afval dient te worden verpakt overeenkomstig de richtlijnen van het Asbestverwijderingsbesluit. Het afval dient tenminste één maal per jaar naar een daartoe erkend vergunninghouder te worden afgevoerd.

Acceptatie

- 2.9 a. In de inrichting mogen maximaal de in bijlage 2 van de aanvraag vermelde afvalstoffen/(half)producten per kalenderjaar worden geaccepteerd en mogen per locatie op enig moment niet meer afvalstoffen/(half)producten worden opgeslagen dan in deze bijlage 2 staan aangegeven;
- b. In afwijking van sub a mogen er binnen de inrichting tevens afvalstoffen worden geaccepteerd en verwerkt, voor zover die op de meest actuele lijst van grondstoffen in de Databank Risicobeoordelingen Voedermiddelen van het Productschap Diervoeder voorkomen als de opslag en doorzet van deze afvalstoffen de totale opslag- en doorzetcapaciteiten uit bijlage 3, 'overzicht relevante afvalstroomnummers grondstoffen Hendrix UTD niet overschrijdt.
- 2.10 De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het in de vergunningsaanvraag gevoegde A&V-beleid (p. 17 en 17 van de aanvraag).
- 2.11 Het in voorschrift 2.10 bedoelde A&V-beleid moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.

- 2.12 Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking moeten uiterlijk twee weken voordat de wijzigingen worden doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het in voorschrift 2.10 bedoelde A&V-beleid;
 - de datum waarop vergunninghoudster de wijziging wil invoeren.
- 2.13 Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen conform het in voorschrift 2.10 bedoelde A&V-beleid door vergunninghoudster te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en).

Registratie

- 2.14 In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn conform het in voorschrift 2.10 bedoelde A&V-beleid, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ontdoener;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- In afwijking van het gestelde in dit voorschrift hoeven de naam en het adres van de locatie van herkomst en van de ontdoener niet in het registratiesysteem te worden opgenomen indien er sprake is van route-inzameling zoals bedoeld in het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijk afvalstoffen.
- 2.15 In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de afvoerbestemming;
 - de naam en adres van de afnemer;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

- 2.16 Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van plaats herkomst;
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 2.17 De (afval)stoffen mogen in de inrichting alleen worden geaccepteerd indien deze zijn geregistreerd en gewogen conform het in dit hoofdstuk bedoelde weeg- en registratiesysteem. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van de binnen de inrichting of bij derden aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geijkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.
- 2.18 Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.

3. AFVALWATER

- 3.1 Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
- de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;
 - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.
- 3.2 Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen moeten aan de volgende eisen voldoen:
- de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30°C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
 - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 8,5 zijn in een etmaalmonster en niet hoger dan 10 in een steekmonster, bepaald volgens NEN 6411 (1981);
 - het sulfaatgehalte in enig steekmonster mag niet meer dan 300 mg/l bedragen, bepaald volgens NEN 6487 (1997) of NEN 6654 (1992);
 - het gehalte aan onopgeloste delen in enig steekmonster mag niet meer dan 100 mg/l aan onopgeloste delen bevatten;

3.3 De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:

- stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;
- stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
- stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken zoals grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.

3.4 Afvalwater afkomstig van de was- en dieseltankplaats, de tankenopslag en pompruimte in en buiten het gebouw Heijen II, de tankenopslag in gebouw Heijen I en de proeffabriek dient, vóórdat vermenging met afvalwater uit andere ruimtes plaatsvindt, door een slibvangput en een olie- afscheider worden geleid.

Het effluent mag niet meer dan 200 mg/l minerale olie en 100 mg/l aan onopgeslote delen bevatten, bepaald volgens NEN-EN-ISO 9377-2 (2000).

3.5 De slibvangput en olie-afscheider moeten ten minste éénmaal per maand worden geïnspecteerd en zo dikwijls als dat voor de goede werking noodzakelijk is, worden geledigd en worden ontdaan van olie- en slibafzetting. Het bewijs van de afvoer van de afzetting naar een erkende inzamelaar/verwerker dient binnen de inrichting voor minimaal een periode van 5 jaren te worden bewaard en op verzoek ter inzage worden gegeven voor toezichthoudende ambtenaren.

4. BODEM

Algemeen doelvoorschriften

4.1 Het is in de inrichting verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.

4.2 Bodembedreigende stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.

Voorzieningen

4.3 Ontwerp en aanleg van een eventuele nieuwe vloeistofdichte vloer/verharding dient plaats te vinden overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 65 (Ontwerp en aanleg van bodembeschermende voorzieningen).

4.4 Een binnen de inrichting als bodembeschermende voorziening toegepaste vloeistofdichte vloer of verharding is overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.

4.5 Een vloeistofdichte vloer (zoals die van de tankplaats en de wasplaats) of verharding wordt ten minste eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig voorschrift 4.5.

- 4.6 In afwijking van voorschrift 4.5 vindt de eerste beoordeling en goedkeuring van een nieuw aangelegde vloestofdichte vloer of verharding plaats binnen zes jaar na aanleg. Voorwaarde hierbij is dat vloestofdichte vloer of verharding is aangelegd overeenkomstig het daartoe krachtens het Besluit bodemkwaliteit aangewezen normdocument door een bedrijf dat daartoe beschikt over een erkenning op grond van dat besluit.
- 4.7 De voorschriften 4.5 t/m 4.7 zijn niet van toepassing op een vloestofdichte vloer of verharding die niet inspecteerbaar is als bedoeld in CUR/PBV-aanbeveling 44. Een dergelijke voorziening wordt eens per zes jaar beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig een door het bevoegd gezag goedgekeurde wijze.
- 4.8 Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor reparatie en regelmatig onderhoud van de vloestofdichte vloer of verharding en overeenkomstig onderdeel A4 van de NRB.
- 4.9 Degene die de inrichting drijft draagt zorg voor een jaarlijkse controle van de bodembeschermende voorziening overeenkomstig bijlage D behorende bij CUR/PBV-aanbeveling 44.
- 4.10 Een vloestofdichte vloer of verharding wordt opnieuw beoordeeld en goedgekeurd overeenkomstig voorschrift 4.5 indien de reparatie, het regelmatig onderhoud of de controle als bedoeld in de voorschriften 4.9 en 4.10 niet of niet overeenkomstig deze voorschriften is uitgevoerd of indien een tijdens een controle geconstateerd gebrek niet is gerepareerd.
- 4.11 Bestaande vloestofdichte vloeren /-verhardingen (genoemd in bijlage IV van de vergunningsaanvraag)
- a. Voor de bestaande vloestofdichte vloer gelden de navolgende voorwaarden:
- de vloer/ -verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd;
 - de vloer/ -verharding moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating mag geen gebreken vertonen waardoor de vloestofdichtheid wordt aangetast;
 - de vloer/ -verharding moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer/ verharding worden voorkomen;
 - de vloer/ -verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloestof buiten de vloer/ verharding kan treden; de op de vloer/ verharding opgevangen vloestof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd;
 - eventuele dilatatievoegen moeten vloestofdicht zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal;
 - doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloestofdicht zijn afgewerkt;
- b. De vloestofdichte vloer/ -verharding moeten voor het verstrijken van de keuringstermijn die is opgenomen in de PBV-Verklaring Vloestofdichte Voorzieningen opnieuw worden geïnspecteerd overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 (Beoordeling vloestofdichte voorzieningen) worden geïnspecteerd door een Deskundig Inspecteur. Als bewijs van vloestofdichtheid moet een geldige PBV-Verklaring vloestofdichte Voorzieningen worden getoond;

- c. Indien een vloeistofdichte vloer/ -verharding na inspectie niet als vloeistofdicht kan worden aangemerkt, moeten de door de Deskundig Inspecteur in het inspectierapport geadviseerde herstelwerkzaamheden binnen de eveneens in het rapport aangegeven termijn worden uitgevoerd. Na uitvoering van de herstelwerkzaamheden moet opnieuw een inspectie overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44 worden uitgevoerd;
- d. Een vloeistofdichte vloer/ -verharding moet door vergunninghoudster periodiek op deugdelijkheid en doelmatigheid worden geïnspecteerd (bedrijfsinterne controle). De frequentie van deze controle alsmede de te beoordelen onderdelen dienen te worden uitgevoerd overeenkomstig de CUR/PBV-Aanbeveling 44.
De uitgevoerde inspecties moeten worden geregistreerd, waarbij gebruik kan worden gemaakt van de bedrijfsinterne controlelijst in de CUR/PBV-Aanbeveling 44;
- e. Het tanken en wassen van voertuigen mag alleen plaatsvinden op de daarvoor bestemde tank- en wasplaats;
- f. Het afvalwater van de tankplaats moet, voordat het wordt geloosd op het gemeentelijk rioolstelsel, door een slibvangput en olie- en waterafscheider worden geleid.

4.12 Vloeistofkerende vloeren/voorzieningen (genoemd in bijlage IV van de vergunningsaanvraag).

- a. De vloer/voorziening moet bestand zijn tegen de werkzaamheden welke erop plaats vinden;
- b. Scheuren dienen voorkomen dan wel gerepareerd te worden;
- c. De vloer/voorziening dient volledig afwaterend gelegd te zijn naar de bedrijfsinterne riolering;
- d. Tijdens de werkzaamheden moet ten minste één deskundig persoon aanwezig zijn om bij eventuele lekkage of morsen van (vloei)stoffen op de vloer deze (vloei)stoffen direct middels adsorptiemateriaal op te kunnen ruimen;
- e. Er dienen te allen tijde voldoende opruimfaciliteiten zoals absorptiemiddelen aanwezig te zijn ten behoeve van het direct opruimen van morsingen van bodembedreigende stoffen;
- f. Bij activiteiten op vloeistofkerende vloeren/voorzieningen dienen te allen tijde die beheersmaatregelen genomen te worden die in bijlage IV van de vergunningsaanvraag genoemd zijn.

4.13 Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.

Beheermaatregelen

4.14 Wijzigingen van de in bijlage IV van de vergunningsaanvraag (NRB-analyse) gevoegde beheermaatregelen voor de bodembeschermende maatregelen dienen aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

Bedrijfsrioleringen

- 4.15 Leidingtransport
De leidingstelsels voor het bovengronds transport van (bulk)vloeistoffen en de in het stelsel opgenomen voorzieningen moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd volgens de criteria genoemd in CUR/PBV-aanbeveling 44 en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren vloeistoffen.
- 4.16 De bedrijfsriolering moet op de volgende tijdstippen aan de hand van NEN 3399/NEN3398 worden geïnspecteerd op gebreken:
- a. voor ingebruikname;
 - b. binnen tien jaar na ingebruikname;
 - c. eenmaal per vijf jaar na de onder b genoemde inspectie.
- Bij afkeur moet zo snel mogelijk maar uiterlijk binnen zes maanden voldaan worden aan de eisen als genoemd in de NEN 3399/NEN 3398.
- 4.17 Elk nieuw aan te leggen stelsel voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en hemelwater dient voor het ingebruiknemen door middel van een standproef te worden gecontroleerd op vloeistofdichtheid volgens de CUR PBV 51 bepalingen, "Milieutechnische ontwerpcriteria voor bedrijfsrioleringen". Wijst de standproef uit dat het systeemelement niet vloeistofdicht is, dan mag het niet in gebruik worden genomen. Van de standproef dient verslag opgemaakt te worden. Dit verslag dient binnen één maand na de datum van de proef aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.
- 4.18 Slibvangput en olie-afscheider
- a. De slibvangput en de olie-afscheider moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN 7089 of NEN-EN 858-1 en NEN-EN 858-2 of te zijn voorzien van een kwaliteitsverklaring die is afgegeven door een door de Raad van Accreditatie erkende certificeringinstelling waaruit blijkt dat tenminste een gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt;
 - b. De slibvangput en de olie-afscheider moeten zo vaak als nodig, maar ten minste éénmaal per jaar, door een deskundige worden gereinigd en op eventuele lekkage gecontroleerd. Een schriftelijk bewijs van de laatste reiniging en controle moet in de inrichting aanwezig zijn;
 - c. Na elke lediging moet de slibvangput en de olie-afscheider direct volledig gevuld worden met schoon water;
 - d. De slibvangput en de olie-afscheider moet te allen tijde voor controle bereikbaar zijn en zijn voorzien van een goed bereikbare en goed toegankelijke controlevoorziening, zodat een representatief steekmonster kan worden genomen.

Onderzoeken

- 4.19 De resultaten van de verkennende Bodem- en grondwateronderzoeken:
- Tauw milieu BV, rapportnummer R3426076.I02 uit september 1995 gelden als nulsituatie voor de bodemkwaliteit.

- 4.20 Indien op enig moment na het van kracht worden van de vergunning de verontreinigingssituatie van de bodem wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.
- 4.21 Bedrijfsbeëindiging
- a Binnen 3 maanden na het beëindigen van de activiteiten binnen de inrichting dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit -op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd;
 - b Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:
 - De methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek --- Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerde bodemonderzoek"; of:
 - De Nederlandse voornorm NEN 5740 "Bodem Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".
 - c De resultaten van het bodemonderzoek dienen binnen 3 maanden na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het bevoegd gezag, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.
- 4.22 Saneringsvoorschrift
- Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de verkennende bodemonderzoeken/nulsituaties (Rapporten onder 4.16 aangehaald) dient de vergunninghouder deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het bevoegd gezag te verwijderen of te behandelen.

5. GELUID

- 5.1 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.

- 5.2 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Controlepunt (*)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) in dB(A)		
	Dagperiode (7-19 uur)	Avondperiode (19-23 uur)	Nachtperiode (23-7. uur)
31 (5 m)	51	49	45
32 (5 m)	46	46	42
33 (5 m)**	41	40	37
59 (5 m)	40	39	37
60 (5 m)	45	44	41
62 (1.5 m)	60	59	52
39 (5 m)	47	47	41

(*) De controlepunten zijn weergegeven in figuur 4 van het geluidrapport, vervat in de bijlage I van de aanvraag.

- 5.3 Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten en laad- en losactiviteiten ten behoeve van en in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Controlepunt (*)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_{Amax}) in dB(A)		
	Dagperiode (7-19 uur)	Avondperiode (19-23 uur)	Nachtperiode (23-7. uur)
31 (5 m)	49	49	49
32 (5 m)	41	41	41
33 (5 m)	42	42	42
59 (5 m)	41	41	41
60 (5 m)	50	50	50
62 (2 m)	70	70	70
39 (5 m)	58	58	58

(*) De controlepunten zijn weergegeven in figuur 4 van het geluidrapport, vervat in de bijlage I van de aanvraag.

6. LUCHT

Stof

- 6.1 De stofemissieconcentratie afkomstig van de onderscheidenlijke puntbronnen (zoals genoemd in bijlage II van de vergunningsaanvraag:
- bovendakse uitlaten (bron 10 t/m 13);
 - centrale koelluchtafvoer Heijen 2 (bron 14);
 - uitlaat maalderij Heijen 1 (bron 15);
 - afzuiging stortbunker (bron 16 en 17).
- mag niet meer bedragen dan 5 mg/m^3 , uitgedrukt bij standaardcondities droge lucht, 273 K, 101,3 kPa, gemeten als halfuurgemiddelde waarde.
- 6.2 De uitwerp van stof van de in 6.1 genoemde stofpuntbronnen, dient binnen 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning eenmalig te worden gemeten.
- 6.3 Er dient een inspectie- en onderhoudssysteem binnen de inrichting aanwezig te zijn dat periodiek onderhoud en controle van de stoffilters met een afdoende frequentie en diepgang waarborgt. De bevindingen van de inspecties en onderhoudswerkzaamheden moeten te allen tijde binnen de inrichting ter inzage kunnen worden aangeboden.
- 6.4 Tijdens het verladen van stuifgevoelige vaste stoffen in de open lucht moet er toezicht en om het verladen veilig en zonder lekkage te doen verlopen en zo nodig maatregelen te treffen.
- 6.5 Laad- en losplaatsen van stuifgevoelige vaste stoffen in de open lucht dienen te worden geveegd, gezogen of te worden natgehouden, zodanig dat geen verstuiving buiten de inrichting kan plaatsvinden.

Diffuse Stofemissies

Stofhinder ten gevolge van op- en overslag van stuifgevoelige goederen

- 6.6 Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat stofverspreiding buiten de inrichting te allen tijde wordt voorkomen.
- 6.7 Het laden en/of lossen door middel van grijpers in stortvakken en/of vulbunkers en schepen van (afval)stoffen behorende tot de stuifklasse S1, S2, S3 en S4 mag uitsluitend geschieden met deugdelijke en van de bovenkant afgesloten grijpers. De grijper mag tijdens het lossen pas worden geopend nadat deze onder de rand van de storttrechter, danwel onder de rand van te plaatsen windschermen, is gezakt.

6.8 Het lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal in de buitenlucht is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel

–	Klasse *	Windsnelheid in m/sec.
–	S1	8
–	S2	8
–	S3	14
–	S4	20
–	S5	20

* Klasse-indeling stuifgevoelige stoffen overeenkomstig bijlage 4.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

6.9 Indien stofhinder, bijvoorbeeld ten gevolge van bepaalde weersinvloeden, niet kan worden voorkomen door het treffen van adequate maatregelen dienen alle handelingen met stuifgevoelige (afval)stoffen tijdelijk te worden gestaakt tot het moment dat de omstandigheden zodanig zijn gewijzigd dat de stofhinder niet meer op kan treden c.q. adequaat bestreden kan worden.

6.10 Indien de inrichting niet in bedrijf is, moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.

Geur

6.6 De geurimmissie veroorzaakt door Hendrix UTD . BV mag niet meer bedragen dan 1,4 odourunits per kubieke meter (concentratie) ou_E/m^3 (20°C, vochtig) als 98-percentielwaarde van de uurgemiddelde waarden op jaarbasis, gemeten op de dichtstbijzijnde woning van derden (niet zijnde een bedrijfswoning).

6.7 De vergunninghoudster moet, op aangeven van en in overleg met Gedeputeerde Staten, geuremissiemetingen en aanverwant geuronderzoek uitvoeren als sprake is van een gevalideerd geurklachteniveau.

6.8 Geuremissiemetingen en verspreidingsberekeningen moeten worden uitgevoerd conform het gestelde in de NeR. De bijbehorende geurconcentratiemetingen moeten worden uitgevoerd volgens de geldende norm (NEN-EN 13725). De resultaten van de metingen en berekeningen moeten worden gerapporteerd in odour units (ou_E/m^3).

7. OPSLAG VAN GEVAARLIJKE STOFFEN

Opslag in emballage

7.1 Lege, ongereinigde verpakkingen van gevaarlijke stoffen moeten worden opgeslagen overeenkomstig de voorschriften voor volle verpakkingen van gevaarlijke stoffen van deze vergunning.

- 7.2 De opslag van gevaarlijke afvalstoffen (tabel 6 van hoofdstuk 8.2 van de vergunningsaanvraag) en gevaarlijke stoffen (tabel 2 van hoofdstuk 3.7 van de vergunningsaanvraag) in emballage dient te voldoen voorschriften opgenomen in het hoofdstuk 3 en 10 van de PGS 15, uitgezonderd de voorschriften die zijn aangeduid met AI, inhoudende dat deze voorschriften zijn ingegeven en worden gecontroleerd op basis van de Arbeidsomstandighedenwet.
- 7.3 Smeerolie en vet moeten worden opgeslagen in gesloten vloeistofdichte verpakkingen of opslagmiddelen die bestand zijn tegen de deze vloeistoffen.
- 7.4 De verpakkingen of opslagmiddelen voor de opslag van smeerolie en vet moeten worden opgesteld in een vloeistofdichte lekbak met voldoende opvangcapaciteit.
- 7.5 Binnen de inrichting moet voldoende adsorptiemateriaal aanwezig zijn om in geval van morsen en dergelijke van oliën of vloeibare smeermiddelen direct te worden toegepast.

Gasflessen

- 7.6 De opslag van gasflessen (maximaal 18 flessen) dient te voldoen aan het gestelde in de voorschriften opgenomen in het hoofdstuk 6, uitgezonderd voorschrift 6.2.17 van de PGS 15.

Opslag van milieugevaarlijke vloeistoffen in tanks

- 7.7 Zuren en logen moeten gescheiden van elkaar worden opgeslagen. Ook mogen ze niet in contact komen met oxidatiemiddelen. Deze stoffen mogen derhalve niet bij elkaar in een gezamenlijk lekbak worden geplaatst.
- 7.8 Een tank moet zijn voorzien van een overvulbeveiliging en een niveaumeetinstallatie. De tank mag slechts voor 95% worden gevuld. Het vullen van een tank moet zonder lekken en morsen geschieden.
- 7.9 Indien de tank is voorzien van een aansluiting onder het hoogste vloeistofniveau moet zo dicht mogelijk bij de tank een afsluiter zijn geplaatst
- 7.10 Een verticale tank voor de opslag van vloeibare grond- en afvalstoffen en appendages dienen te voldoen aan de onderstaande voorschriften van de PGS 30:
- paragraaf 4.1, 4.2 (uitgezonderd de niet van toepassing zijnde onderdelen waaronder 4.2.10 t/m 4.2.14);
 - paragraaf 4.3 (constructie);
 - paragraaf 4.4 (gebruik);
 - paragraaf 4.5.2 t/m 4.5.5, 4.5.7, 4.5.8 en 4.5.10;
 - paragraaf 4.8 (tanks in pandig), met uitzondering van 4.8.5.2.
- 7.11 Een tank, leidingen en appendages moeten blijvend vloeistofdicht zijn en zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal veilig functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen de druk en temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn.

Dieselolie-opslag en aflevering

7.12 De opslaginstallatie (tank, leidingen en appendages) moet voldoen aan de navolgende paragrafen en voorschriften van de PGS 30 (uitgave 10 juni 2005):

- paragraaf 4.1;
- paragraaf 4.2 (voor zover van toepassing in relatie tot het aangevraagde);
- paragraaf 4.3;
- paragraaf 4.4;
- paragraaf 4.5;
- paragraaf 4.6 (voor zover van toepassing in relatie tot het aanvraagde).

7.13 Leidingen voor diesel moeten bovengronds gelegd worden. Indien dit niet mogelijk is moeten de leidingen dubbelwandig worden uitgevoerd. Dubbelwandige leidingen moeten zijn uitgevoerd volgens BRL-K 784 en moeten zijn voorzien van een lekbewaking volgens BRL-K 910 "monitoringsystemen". Dubbelwandige leidingen moeten zijn uitgevoerd met las- of flensverbindingen. De gebruikte appendages moeten van een KIWA-keur zijn voorzien.

7.14 De tanks, toebehoren en leidingaansluitingen moeten onder normale bedrijfsomstandigheden bestand zijn tegen: corrosie, druk, temperatuurschommelingen, trillingen en verzakkingen.

8. VEILIGHEID

8.1 Voor ieder afzonderlijk risicovol proces moeten bedieningsvoorschriften of procedures zijn opgesteld waarin ten minste het onderstaande is opgenomen:

- de proces voorbereidende handelingen, het opstarten, het volgen en het stoppen van een proces;
- de hoeveelheden, de wijze en de volgorde van doseren van de voor het proces noodzakelijke stoffen;
- de procesomstandigheden voor een normaal procesverloop;
- de te treffen maatregelen bij boven normale procesomstandigheden die tot een gevaarlijke situatie kunnen leiden en de te volgen noodstopprocedures;
- de te volgen procedures om de installaties productvrij te maken.

8.2 Procesleidingen, tanks, vast opgestelde procesapparatuur, los- en laadpunten, emballage en dergelijke moeten voor zover deze betrekking hebben op milieugevaarlijke stoffen, zijn voorzien van een codering, waaruit blijkt welke (soort) stof daarin aanwezig is.

8.3 Alle risicovolle installaties en voorzieningen waarop deze beschikking betrekking heeft moeten, voor zover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat verkeren en naar behoren functioneren. Dit moet regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd worden waarbij de bevindingen schriftelijk moeten worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen. De frequentie van het uitvoeren van (apparaat)inspecties en/of testen moet schriftelijk zijn vastgelegd. De vergunninghoudster moet de frequentie van onderhoud/inspectie aanpassen als de bevindingen daartoe aanleiding geven. Deze registratie moet op de inrichting aanwezig zijn en te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag kunnen worden getoond.

8.4 Vergunninghoudster moet procedures/instructies hanteren waarin zij aangeeft welke veiligheidsmaatregelen getroffen worden door of voor het personeel en welke technische veiligheidsvoorzieningen aangebracht moeten worden tijdens:

- de normale bedrijfsvoering;
- onderhoud;
- bij tijdelijke onderbrekingen;
- incidenten/calamiteiten;
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities.

Deze procedures/instructies moeten op de inrichting aanwezig zijn en kunnen moeten te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

8.5 Vergunninghoudster moet procedures hanteren voor:

- het in en uit bedrijf nemen;
- alle fasen van de normale bedrijfsvoering (inclusief testen, onderhoud en inspectie);
- waarnemen van en reactie op afwijkingen van normale operationele condities;
- productie tijdens onderhoud.

Deze procedures moeten op de inrichting aanwezig zijn en kunnen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag worden getoond.

- 8.6 Vergunninghoudster moet er zorg voor dragen dat alle werkzaamheden, die nadelige gevolgen voor het milieu alsmede voor de veiligheid kunnen hebben, uitsluitend worden verricht door daartoe opgeleid en ter zake kundig personeel. Hiertoe:
- moeten de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van eigen personeel zijn vastgelegd;
 - moet er een trainings- en opleidingsprogramma zijn voor het eigen personeel. In dit trainings- en opleidingsprogramma moet er ten minste aandacht zijn besteed aan:
 - beheersing van risico's van zware ongevallen;
 - procesveiligheid;
 - risico's van het vrijkomen van gevaarlijke stoffen;
 - gevaarseigenschappen van processen;
 - moeten door vergunninghoudster de daartoe benodigde voorschriften en werkinstructies opleggen aan derden;
 - moeten er eisen zijn gesteld aan de kennis en vaardigheden aan personeel van derden.

De bedrijfsleiding moet voor werkzaamheden, in situaties waarin bovenstaande voorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, schriftelijk toestemming verlenen.

- 8.7 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghoudster moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar. Op een centrale plaats voor de uitgave van (werk-)vergunningen en ter plaatse moet een schriftelijk bewijs aanwezig zijn dat bedoelde werkzaamheden zijn toegestaan.
- 8.8 Het terrein en het wegensysteem moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.
- 8.9 De in de aanvraag (pagina 27) weergegeven preventieve technische en organisatorische voorzieningen dienen te allen tijde aanwezig te zijn en te functioneren conform de van toepassing zijnde richtlijnen en normen. Van de uitgevoerde keuringen en inspecties dient het bedrijf een nauwkeurige administratie bij te houden die kan worden overgelegd aan de toezichthoudende ambtenaar.
- 8.10 Installatie-onderdelen die onder elektrische spanning kunnen komen te staan door statisch oplading ten gevolge van het te transporteren product, moeten zijn voorzien van een deugdelijke aardverbinding. Isolerende delen van de installatie moeten elektrisch zijn overbrugd.
- 8.11 Het in de ruimten en op machines en leidingen neergeslagen stof dient, zo vaak als dit noodzakelijk is, doch ten minste 1 maal per maand worden verwijderd door middel van een explosieveilige stofzuiger of een centraal stofafzuigingsstelsel met flexibele slang en kunststof mondstuk. Het bedrijf is verplicht om schriftelijk vast te leggen op welke momenten bovenvermelde ruimten en/of apparaten zijn stof zijn gereinigd.

- 8.12 Periodiek, doch in ieder geval één maal per jaar, dient door een inspectie-instelling beoordeeld te worden of de brandveiligheidsinstallatie (waartoe o.a. de sprinklerinstallatie behoort) functioneert en onderhouden is conform het Programma van Eisen. Indien uit het inspectierapport blijkt dat een brandveiligheidsinstallatie niet voldoet aan het Programma van Eisen, mogen de desbetreffende ruimten (waarin de brandveiligheidsinstallatie aanwezig is) niet gebruikt worden.

9. ENERGIE

- 9.1 a. Binnen 12 maanden nadat de vergunning in werking is getreden moet een rapportage van een energieonderzoek, dat tot doel heeft rendabele en technisch haalbare energie-efficiency verhogende maatregelen te identificeren, aan het bevoegd gezag worden aangeboden;
- b. De rapportage moet ten minste de volgende gegevens bevatten:
- een beschrijving van de processen, faciliteiten en gebouwen (eventueel per bedrijfsonderdeel);
 - een beschrijving van de energiehuishouding, dat wil zeggen een overzicht van de energiebalans van het totale object met een toedeling van ten minste 90% van het totale energiegebruik aan individuele installaties en (deel)processen;
 - a. een overzicht van alle maatregelen (technieken en voorzieningen) ook op het gebied van de toepassing van duurzame energie, die in de branche als beste beschikbare techniek kunnen worden beschouwd en mogelijk rendabel zijn, vastgesteld voor de installaties en (deel)processen die volgens de energiehuishouding tezamen ten minste een 90% bijdrage in het totale verbruik hebben;
 - b. En verder: als er dergelijke maatregelen zijn die niet zijn onderzocht, dan moet dat in de rapportage worden gemotiveerd.
per maatregel (techniek/voorziening) :
 - de jaarlijkse energiebesparing;
 - de (meer) investeringskosten;
 - de verwachte economische levensduur;
 - de jaarlijkse besparing op de energiekosten op basis van de energietarieven die tijdens het onderzoek gelden;
 - een schatting van eventuele bijkomende kosten en baten anders dan samenhangende met energiebesparing;
 - de onderbouwing en de conclusie dat de maatregel rendabel of niet rendabel is.
 - een overzicht van mogelijke organisatorische (waaronder bedieningsinstructies) en good house keeping maatregelen (waaronder onderhoud) die leiden tot energiebesparing.
- c. De onder b genoemde energiebesparingsmaatregelen welke een terugverdientijd van 5 jaren hebben, dienen daadwerkelijk gerealiseerd te worden binnen 24 maanden na het overleggen van de rapportage van het energieonderzoek.

Bijlage 2 Begrippen Wm-vergunning Hendrix UTD BV

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

BESTELADRESSEN:

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

- overheidspublicaties zoals AI-bladen en CPR-richtlijnen bij:

SDU Service, afdeling Verkoop

Postbus 20014

2500 EA DEN HAAG

telefoon (070) 378 98 80

telefax (070) 378 97 83

- PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.vrom.nl

- DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen bij:

Nederlands Normalisatie-instituut (NEN), Afdeling verkoop

Postbus 5059

2600 GB DELFT

telefoon (015) 269 03 91

telefax (015) 269 02 71

www.nen.nl

- BRL-richtlijnen bij:

KIWA Certificatie en Keuringen

Postbus 70

2280 AB RIJSWIJK

telefoon (070) 414 44 00

telefax (070) 414 44 20

- InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.

www.infomil.nl

BODEMRISICO(CATEGORIE):

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

BODEMRISICOCATEGORIE A:

Verwaarloosbaar bodemrisico.

EMBALLAGE:

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

EUROPEAN ODOUR UNIT(ou_e)

De hoeveelheid geurstoffen die , verdeel in één m³ neutraal gas onder standaard omstandigheden, leidt tot een fysiologische respons van een panel die gelijk is aan de fysiologische respons van één European Referene Odour MAss (EROM) die verdeel is in één m³ neutraal gas onder standaard omstandigheden.

GELUIDSGEVOELIGE BESTEMMINGEN:

Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

GELUIDSNIVEAU IN DB(A):

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989.

Indien sprake is van een opslag volgens PGS 15:

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

Inspectie-instelling: Instelling die voor de betreffende werkzaamheden geaccrediteerd is door de Stichting Raad van Accreditatie.

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU (LAr,LT):

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

MEMORANDUM NR. 60:

memorandum betreffende voorschriften voor sprinkler-, brandmeld- en ontruimingsinstallaties in vuurwerkbewaarplaatsen en verkoopruimten voor consumentenvuurwerk, behorende bij de Voorschriften Automatische Sprinklerinstallaties, uitgave juli 1996, Nationaal Centrum voor Preventie te Houten;

Dit begrip is gedefinieerd in het Besluit opslag- en transportbedrijven milieubeheer.

NEN:

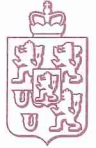
Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NRB:

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

NULSITUATIE:

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

PGS:

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn).

Programma van Eisen:

Het programma, zoals genoemd in de vergunningsaanvraag, met nummer 296 A d.d. 1 augustus 1973, 296-1 DG d.d. 6 augustus 1973 en nummer 296-2 d.d. 7 oktober 1981 en Nota van aanvullingen en Wijzigingen 003 d.d. 18 november 1987.